

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA**

3-4/2022

**IULIE
SEPTEMBRIE
2022**

Din cuprins:

PREMIILE EUROPA NOSTRA

2 Trei premii pentru proiecte românești la
EUROPA NOSTRA AWARDS | Sorina NEACȘU

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

8 Logroño - Cum să-ți iubești orașul | Angela KOVÁCS
12 Logroño - Casa cu patru palmieri | Gabriela PETRESCU

EVENIMENTUL VERII

14 Suceava - Patrimoniul virtual | Constantin GORCEA

IAȘI CULTURAL

22 Un Iași pentru viitor | Dragoș CIOLACU

ȘCOLI DE VARĂ

26 Chiojdu - Arhitectura se învață de mic | Silvia NICULAE
30 Bunești - Zbor deasupra unei școli de vară | grupaj de Andy ARIF
32 Bunești - Schimbarea la față | Augustin IOAN
36 Bunești - Cum este să locuiești într-o școală? | Ana Maria GOILAV
38 Bunești - Ce este esențial acasă, la Bunești | Alexandra MIHALCIUC
39 De ce „școli de vară”? | Ioana ALEXE
40 Suceava - Arhitectura la Ferma de Artă | Vlad BRĂTULEANU
44 Sibiu - Prioritate pentru pietoni | Tudor Șt. POPA

EXPOZIȚII UAR

48 Baia-Mare - Femei Excepționale în Arhitectură | Oksana FLORESCU
50 Baia-Mare - Ildiko MITRU - O 9 Opțiune | Ileana TUREANU
52 Râmnicu Vâlcea - Profesorul nostru Gheorghe Simotta -
Arhitectul „Casei Simian” | Irina PATRULIUS
54 Râmnicu Vâlcea - Evenimente *Altfel* | Dan-Felix PARASCHIV

PARTENERIATE

56 Sunt o femeie fenomenală!

PATRIMONIU

58 Conacul Lecca-Mișunești - 3 Septembrie cu trei generații | Ruxandra NEMȚEANU

CALDERON

62 „Energia Culoarelor” | Irinel Daniela IACOB

CĂRȚILE ARHITECTILOR

64 *Șalul Negru* al Contelui Andrei Olsufiev

SENATUL UAR

66 Ședința Senatului UAR din 21.07.2022
și 23.09.2022 (Chiojdu) | Mirela MERCURIANU

**ARH. XENIA FURU
PREMIUL EUROPA NOSTRA PENTRU
RESTAURARE**

CENTRUL DE
ARHITECTURA
CULTURĂ URBANĂ
ȘI PEISAJ
"UZINA DE APA"

Suceava
str. Apeductului nr.4
tel/fax: 0230 551263
uzinadeapa@gmail.com
www.uzinadeapa.com

coordonator

FILIALA NORD - EST

asociat

partener

AR

ZILELE
CULTURII
URBANE

LA

UZINA
DE
APA

2022
1912 100+10

12-14 AUGUST 2022

SUMAR

Echipe redacțională:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
Răzvan Hatea - tehnoredactare și fotografie
arh. Ioana Alexe - redactor
Andy Arif - redactor
Claudia Ștefănescu - corectură

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneearhitectilor.ro/BIUAR
ISSN 1582-2117

arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

Se distribuie gratuit
din Fondul Timbrului Arhitecturii.

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, București,
sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.017.785,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneearhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 0768.198.178,
0768.198.179,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneearhitectilor.ro

PREMIILE EUROPA NOSTRA

2 Trei premii pentru proiecte românești la
EUROPA NOSTRA AWARDS | Sorina NEACȘU

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

8 Logroño - Cum să-ți iubești orașul | Angela KOVÁCS
12 Logroño - Casa cu patru palmieri | Gabriela PETRESCU

EVENIMENTUL VERII

14 Suceava - Patrimoniul virtual | Constantin GORCEA

IAȘI CULTURAL

22 Un Iași pentru viitor | Dragoș CIOLACU

ȘCOLI DE VARĂ

26 Chiojdu - Arhitectura se învață de mic | Silvia NICULAE
30 Bunești - Zbor deasupra unei școli de vară | grupaj de Andy ARIF
32 Bunești - Schimbarea la față | Augustin IOAN
36 Bunești - Cum este să locuiești într-o școală? | Ana Maria GOILAV
38 Bunești - Ce este esențial acasă, la Bunești | Alexandra MIHALCIUC
39 De ce „școli de vară”? | Ioana ALEXE
40 Suceava - Arhitectura la Ferma de Artă | Vlad BRĂTULEANU
44 Sibiu - Prioritate pentru pietoni | Tudor Șt. POPA

EXPOZIȚII UAR

48 Baia-Mare - Femei Excepționale în Arhitectură | Oksana FLORESCU
50 Baia-Mare - Ildiko MITRU - O 9 Opțiune | Ileana TUREANU
52 Râmnicu Vâlcea - Profesorul nostru Gheorghe Simotta -
Arhitectul „Casei Simian” | Irina PATRULIUS
54 Râmnicu Vâlcea - Evenimente *Altfel* | Dan-Felix PARASCHIV

PARTENERIATE

56 Sunt o femeie fenomenală!

PATRIMONIU

58 Conacul Lecca-Micșunești - 3 Septembrie cu trei generații | Ruxandra NEMȚEANU

CALDERON

62 „Energia Culoarelor” | Irinel Daniela IACOB

CĂRȚILE ARHITECȚILOR

64 *Șalul Negru* al Contelui Andrei Olsufiev

SENATUL UAR

66 Ședința Senatului UAR din 21.07.2022
și 23.09.2022 (Chiojdu) | Mirela MERCURIANU

Text: Sorina NEACȘU

manager cultural

Asociația Culturală „Patrimoniu pentru Viitor”

www.patrimoniu-viitor.ro

TREI PREMII PENTRU PROIECTELE ROMÂNEȘTI LA EUROPA NOSTRA AWARDS

Profioniștii și pasionații de patrimoniu cultural, de toate vârstele, s-au reunit la Praga, pentru Summitului dedicat Patrimoniului Cultural European 2022. Evenimentul este organizat anual de Europa Nostra, cu sprijinul Comisiei Europene. A fost prima ocazie internațională de a sărbători toate proiectele câștigătoare din România, din acest an.

Unul din momentele cele mai așteptate este decernarea **European Heritage Awards / Europa Nostra Awards**. În cadrul ceremoniei sunt anunțați, în premieră, și Laureatii Marelui Premiu și câștigătorul Premiului Publicului, de pe lista câștigătorilor din anul respectiv. Anul acesta Ceremonia de decernare a premiilor a fost găzduită de Opera de Stat din Praga, o clădire de secol XIX, ce poartă semnăturile arhitecților vienezi Ferdinand Fellner și Hermann Helmer, cu exterior neo-renascentist și interior neo-rococo.

Pe 30 iunie, se prezentau cele 30 de proiecte excepționale¹, din 18 țări, câștigătoare ale European Heritage Awards / Europa Nostra Awards 2022, finanțate prin programul EU Creative Europe. Ne-am bucurat atunci să numărăm 3 proiecte românești între acestea: **Casa libertății religioase (Cluj-Napoca) - secțiunea Conservare / Restaurare și Refuncționalizare; Muzeul-Atelier Școala de la Piscu și Semne Cusute - ambele secțiunea Educație, formare și meșteșug**. *Campionii patrimoniului cultural, Cercetare și Implicare civică și conștientizare* sunt celelalte trei categorii ale premiilor.

Aceste premii se acordă de 20 de ani, scoțând în evidență proiecte de excelență și de bune practici în domeniul patrimoniului cultural. Cu această ocazie, comisarul european pentru inovare, cercetare, cultură, educație și tineret, Mariya Gabriel, declara: *„Felicit călduros câștigătorii European Heritage Awards / Europa Nostra Awards 2022, pentru calitatea excepțională a proiectelor lor și pentru deschiderea către inovare. 2022 este un an special pentru că sărbătorim aniversarea a 20 de ani de acordare a Premiilor EU pentru patrimoniul cultural, care au devenit cele mai prestigioase pentru comunitatea profesioniștilor patrimoniului cultural european.(...)”*.

Prin promovarea acestor proiecte se asigură un transfer de cunoștințe, se încurajează și activează grupuri din rețeaua europeană extinsă. Câștigătorii, la rândul lor, se bucură de o creștere a vizibilității, dincolo de cercul național, și a numărului de vizitatori. Nu în ultimul rând, se promovează valori conexe patrimoniului, precum și inserarea lui în mediul socio-economic local și european.

Este cazul **Casei libertății religioase din Cluj-Napoca**. Xenia Furu, proiectant arhitectură al acestui proiect, ne relatează că la baza restaurării au stat principiile autenticității, intervenției minime și reversibilității. Menținând o abordare multidisciplinară pentru orice monument istoric restaurat, reamintim și principiile după care își coordonează proiectele:

„O restaurare este întotdeauna o provocare care mă pune și în situații dificile, de exemplu când este vorba de a aduce clădirea la un nivel corespunzător legislației actuale. Găsirea soluțiilor corecte și funcționale este mult mai sofisticată decât la o clădire nouă. Încerc să aplic cât mai multe intervenții reversibile: structuri metalice sau lemn, dar, în general, materialele și tehnicile folosite sunt cele istorice: mortar din var, îmbinări de lemn fără șuruburi etc. Lucrul la aceste clădiri trezește în mine un respect profund față de profesioniștii de altădată, prin care mi-am îmbogățit cunoștințele despre istorie, meșteșuguri, artă și tehnici constructive. Încerc ca intervențiile proiectate să fie minime și cât mai autentice”.

Înmânare premiu pentru Casa Libertății Religioase

Casa libertății religioase a fost, în primul rând, consolidată din cauza deficiențelor structurale, utilizându-se materiale compatibile cu cele originale. Pentru consolidările masive au fost utilizate intervenții reversibile - elemente metalice. Din punct de vedere al restaurării, s-a intervenit la suprafețele bolților din pivniță, acolo unde s-a restaurat stratul original de mortar - tencuială. Au fost restaurate și elementele de piatră fasonată, tâmplăria și podeaua pictată din secolul al XIX-lea. O parte a obiectelor arheologice descoperite în timpul lucrărilor de consolidare-restaurare alcătuiesc, în prezent, o expoziție permanentă, în aceeași clădire, pregătită în colaborare cu Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei.

Casa libertății religioase este una dintre cele mai vechi și semnificative case de oraș din secolul al XV-lea din Cluj-Napoca, care păstrează elemente gotice originale. A parcurs mai multe etape evolutive, constând în remodelări și extinderi. Procesul de restaurare a fost întreprins de Biserica Unitariană Maghiară și a durat aproape un deceniu, finalizându-se în 2018. Atunci, a fost redeschisă și redată comunității, devenind centru cultural dedicat idealurilor libertății religioase și toleranței, găzduind trei expoziții permanente, un centru de conferințe și cercetări interconfesionale, camere de oaspeți, o librărie și un restaurant care are în meniu preparate tradiționale locale. Finanțarea obiectivului a fost pusă la dispoziție de guvernele României și Ungariei, iar echipa de proiect a constat în peste 35 de specialiști și companii de profil din România și din Ungaria. Pe lângă European Heritage Awards / Europa Nostra Awards 2022, proiectul de restaurare a Casei libertății religioase a primit și premiul Bienalei Naționale de Arhitectură (BNA) 2018, la secțiunea Restaurare. Consolidare. Clădiri restituite comunităților.

Muzeul-Atelier Școala de la Piscu și Semne Cusute au fost premiate în cadrul categoriei Educație, formare și meșteșug.

Muzeul și Atelierul Școlii Piscu reunește o moștenire culturală (vatră de olari), artă contemporană și ceramică. Pornind de la preocuparea pentru olărit existentă în sat, proiectul a fost inițiat în 2006 de familia Adriana Scripcariu (istoric de artă) și Virgil Scripcariu (sculptor). În 2021, s-a lansat și muzeul care a reușit de atunci să atragă în jur de 10.000 de vizitatori. Are expoziții (cu privire la memoria comunității de meșteri de la Piscu, artefacte de patrimoniu și artă contemporană), un spațiu multimedia și mai multe ateliere de meșteșuguri. Proiectul a fost apreciat, dincolo de predarea unui meșteșug tinerei generații, pentru efortul susținut și continuitatea pe care o asigură în cadrul comunității. Pentru toate acestea, Piscu a primit și titlul de Sat Cultural din România în 2017. Costurile de înființare și funcționare pentru Școala Piscu au fost acoperite în principal prin mici granturi de la instituții private și de stat și prin autofinanțare.

Semne Cusute este proiectul dedicat cămășii tradiționale românești - cămașa cu altiță. Inițiativa coordonată de Ioana Corduneanu sprijină conștientizarea și recunoașterea valorii de patrimoniu a acestei cămăși tradiționale. Dorința salvagardării acestui obiect prețios este foarte bine primită în comunitate. În 2014, Ioana Corduneanu a înființat comunitatea de învățare. La baza întregului proces s-a aflat un blog-archivă, o resursă deschisă, gratuită, cu peste 2.000 de modele, dar și tutoriale. De atunci, a strâns peste 42.000 de membri activi și a condus la crearea a peste 50 de comunități satelit, atât la nivel internațional, cât și local. **Semne Cusute** este și un manifest împotriva consumerismului și a fast fashion. Inițiativa a fost mobilizată și de dorința înscrierii cămășii cu altiță pe Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Omenirii, UNESCO.

Înmânare premiu pentru Piscu

Înmânare premiu pentru Semne Cusute

În cadrul unui eveniment de prezentare a tuturor proiectelor câștigătoare ale Summitului **Heritage Excellence Day (25 septembrie)**, premergător ceremoniei de decernare a premiilor, cele trei proiecte descrise aici au fost corelate și cu alte teme reprezentative pentru dezvoltarea actuală a patrimoniului, menite să aducă o lumină proaspătă asupra eforturilor de salvagardare a lui, dincolo de secțiunile tradiționale ale premiilor. Astfel, proiectul de restaurare a Casei libertății religioase, prezentat de Árpád Furu, a fost discutat și din perspectiva princiilor de calitate în intervențiile asupra patrimoniului. Muzeul și Atelierul Școlii Piscu a fost corelat cu eforturile de îmbunătățire a patrimoniului imaterial și transfer de competențe, iar Semne Cusute s-a regăsit la *Climate4Heritage*: mobilizarea acțiunii climatice și a sustenabilității prin patrimoniul cultural.

Seara decernării premiilor s-a încheiat cu anunțarea, în premieră, a Laureatilor Marelui Premiu și a câștigătorului Premiului Publicului:

- Proiectul SILKNOW, Franța, Germania, Italia, Polonia, Slovenia, Spania - laureat al Marelui Premiu pentru Inovație;
- Proiectul Symphony, Spania - laureat al Marelui Premiu pentru Transformare Digitală;
- Rivers of Sofia, Bulgaria - laureat al Marelui Premiu pentru Coeziune Socială și Bunăstare;
- Va' Sentiero, Italia - laureat al Marelui Premiu pentru Sustenabilitate și Acțiune Climatică;
- Costa Carras †, Grecia (postum) - laureat al Marelui Premiu pentru Relații Internaționale.

Cu peste 10.000 de voturi online din întreaga Europă, Premiul Publicul a mers către proiectul ucrainean *World Vyshyvanka Day* - o sărbătoare internațională menită să sprijine recunoașterea și prezervarea cămășii tradiționale ucrainene amplu brodate - *vîșîvanka*. În premieră, proiectul ales de public va primi la rândul său și 10.000 de euro, fonduri care vor fi alocate înființării unui muzeu. Menționăm că proiectul **Semne Cusute** s-a clasat pe podium în preferințele publicului, urmare a votului online din ultimele luni.

În încheiere, redăm o parte din mesajul recent desemnatei președinte Europa Nostra, Cecilia Bartoli: „(...) câștigătorii Premiului din acest an ne aduc speranță și inspirație, pe măsură ce ne unim vocile și forțele pentru a construi un viitor mai bun pentru toți. Realizările lor sunt creative, inovatoare și cu adevărat exemplare. Ca atare, acești câștigători sunt ambasadori convingători ai celui mai bun mod de a restaura, revitaliza și îmbunătăți moștenirea culturală comună a Europei”.

NOTĂ:

1. Întreaga listă a proiectelor câștigătoare și detalii despre acestea sunt disponibile pe www.europeanheritageawards.eu

Foto:

- Pentru Casa libertății religioase -

Photo credits: Arpad Furu, sursa: www.flickr.com/photos/europanostra

- Pentru Piscu -

Photo Credits: Andi Ostafi / Arhiva Școlii Piscu, sursa: www.flickr.com/photos/europanostra

- Pentru Semne Cusute -

Photo credits: Ioana Corduneanu, sursa: www.flickr.com/photos/europanostra

- Toate celelalte foto de la Praga și colajele -

Photo Credits: Europa Nostra, sursa: www.flickr.com/photos/europanostra

LOGROÑO

Text și foto: Angela Kovács

Logroño. Un oraș între vii, dealuri, pe un curs de apă.

Cu dispunerea aceasta sunt multe orașe, în toată lumea.

Dar nu multe sunt în nordul Spaniei, loc încărcat de istorie, arhitectură, cultură. De la ce înseamnă uzual cultură, până la arta culinară și cea a cultivării vinului - aici găsești de toate. Normal că și oamenii care au șansa să locuiască în acel loc sunt parcă mai luminoși, mai atenți cu ceea ce le dă mediul. Natural sau construit.

CONCENTRICO

Este la a opta ediție, apărut din manifestarea unuia sau a câtorva spirite neliniștite care voiau să facă mai mult pentru locul în care s-au născut sau le-a adus viața. Eveniment organizat și creat de arhitecți pentru oraș și oameni!

Conform celor spuse de Javier Peña - arhitect și sufletul festivalului - Concentrico încearcă să facă orașul mai bun, mai cunoscut, mai viu!

Cred că, după bunul exemplu al vecinilor din Bilbao, au încercat să atragă atenția lumii cu realizări culturale, altele decât cele acumulate istoric. Au început un joc în care au atras în primul rând locuitorii, prin care i-au provocat să își vadă orașul altfel. Să experimenteze pentru o săptămână spațiile publice ocupate altcumva decât în mod uzual, să reacționeze la propunerile de schimbare a punctelor de maximă atenție în locuri arhicunoscute! Asta poate provoca disconfort.

Dar se pare că încercarea a avut succes pentru că, după 8 ani, de la 5, numărul lucrărilor a ajuns la 23!

23 de lucrări amplasate în spațiul urban sau pe coline și prin vii, făcute de arhitecți din toată lumea. Cu maximă libertate de expresie,

CUM SĂ-ȚI IUBEȘTI ORAȘUL

interpretare, adaptate sau nu la sit. Din cele discutate cu Javier Peña, la ultimele ediții participanții au putut alege singuri amplasamentele, fără constrângeri, condiții sau limitări. Organizatorii au prezentat orașul și au solicitat fiecărui concurent să își folosească fantezia. Așa că orașul a devenit pentru o săptămână de sfârșit de august locul de joacă al creatorilor instalațiilor, dar și al locuitorilor. Lipsa de constrângeri și libertatea dată la interacțiunea cu obiectele au făcut ca evenimentul să intre în memoria orășenilor. Și nu numai. Pentru că agențiile de turism organizează excursii în perioada festivalului, cu scopul vizitării orașului-expoziție, se fac tururi ghidate la toate amplasamentele! Am văzut grupuri care se fotografiau cu instalațiile expuse, urmăreau harta cu amplasamentele din oraș și citeau despre ce înseamnă obiectul expus, autori, finanțatori...

Concentrico este o sărbătoare a orașului, intrată deja în obișnuința locuitorilor, înscrisă în trasee turistice. Și, mai ales din punctul nostru de vedere, Concentrico celebrează creativitatea arhitecților din toată lumea.

Cumva, am introdus modelul Concentrico și în calendarele locale, în județul Mureș. Fără să avem legături sau să știm că este un model folosit în Europa pentru a stimula fantezia creatoare a arhitecților!

Am facut-o prin participarea la festivalul de muzică și arte **Awake** de la Gornești. În cei 4 ani de colaborare cu organizatorii, cu finanțare din Taxa de Timbru prin OAR și cu sponsorizări, am putut produce câteva instalații de mari dimensiuni create de arhitecți și montate în parcul castelului baroc Teleki din Gornești. Instalații care au fost subiectul unui articol în revista *Arhitectura*!

Scara, intenția, finanțarea au fost la nivelul Mureș, dar vrem să credem că impactul a fost la fel de important și măgulitor precum cel al festivalului Concentrico!

Spun asta pentru că, acum trei ani, am primit solicitarea să propunem două lucrări gândite de arhitecți mureșeni pentru Concentrico! Două dintre colegile noastre - Anamaria Felvinczi și Crisztina Mathe - au răspuns rugămintii Uniunii Arhitecților și cele două lucrări gândite de ele au fost trimise la Logroño. Nu au fost alese pentru expunere, dar cred că organizatorii au văzut potențialul României și am fost invitați să participăm la concurs și, trei ani la rând, ni s-au finanțat lucrări care au fost apreciate în festival!

Cred că experiența trăită la Logroño, orașul în sărbătoare pe care l-am văzut, poate fi multiplicat și la noi.

Ne trebuie un Javier Peña, un consiliu local care respectă arhitectii cu inițiativă și nu se gândește și răzgândește în fiecare an, oameni de afaceri care-și susțin orașele. Restul se rezolvă!

LOGROÑO

Text și foto: Gabriela PETRESCU

CASA CU PATRU PALMIERI

Anul acesta, între 1-6 septembrie, a avut loc cea de-a opta ediție a Festivalului Internațional de Arhitectură și Design „Concentrico” de la Logroño, una dintre cele mai dinamice și inspiraționale sărbători ale unui oraș care știe să-și pregătească viitorul și se gândește la locuitorii săi. Logroño - capitala podgoriilor spaniole - dorește să facă din artă și arhitectură un nou motor de dezvoltare.

Cele 23 de creații efemere/instalații propuse de arhitecți din toată lumea, invitați de Concentrico (fundația tânărului arhitect Javier Pena Ibanez), amplasate în piețe, curți sau terase cu însemnătate în istoria orașului, vor ajuta la refacerea farmecului și modului de utilizare colectivă a spațiului public, întărind ideea de comunitate.

România a avut șansa de a participa, pentru a treia oară, la Festivalul Internațional de Arhitectură și Design Concentrico din Logroño, cu instalația „Casa cu patru palmieri / House with 4 palms”, realizată de arhitectul Tudor Vlăsceanu, un proiect al Institutului Cultural Român de la Madrid.

„Festivalul Concentrico propune o redescoperire și o reînțelegere a orașului prin intermediul instalațiilor de arhitectură și prin experiențele spațiale pe care acestea le propun. Invitații participanți sunt rugați să caute o locație și să propună o idee pentru locul ales. Tot procesul creativ este destul de liber, însă este bine susținut de experiența acumulată în anii anteriori și o organizare bună. Anul acesta m-am bucurat să mă regăsesc printre arhitecții invitați de festival. Am fost bucuros să particip în acest proiect, susținut, de altfel, de ICR Madrid, fiind astfel a treia participare românească la Concentrico”, a declarat Tudor Vlăsceanu.

„Casa cu patru palmieri / House with 4 palms”, a fost amplasată în grădina Colegiului arhitecților din La Rioja, Casa Palacio del Marques de Legarda din Logroño, care se bucură de existența a patru palmieri în cele patru colțuri ale spațiului. Instalația lui Tudor Vlăsceanu umple spațiul gol al grădinii cu un volum neobișnuit, care apare de departe ca un obiect întunecat, masiv, simetric, aproape opac și care pare misterios și netulburat de agitația din jur. Spațiul interior, definit de patru planuri care se sprijină unul pe celălalt într-un echilibru fragil, se deschide doar către cei patru palmieri și spre cer, făcându-ne să ne imaginăm un nou exterior abstract. Există un singur element care rupe acest „dispozitiv autoreferențial”, realizat deliberat, și anume golul de forma unui semicerc orientat către nord care urmează un vocabular formal diferit, rezonând parcă cu o altă mai îndepărtată sau nu neapărat cunoscută înțelegere a lumii.

Tudor Vlăsceanu (n. 1981) a studiat arhitectura la Universitatea din Cluj,

Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București și la Universitatea Tehnică Delft din Olanda. Din 2007, a lucrat pentru OMA - Rem Koolhaas și, din 2009, a început să-și conducă propriile proiecte, fie individual, fie prin colaborări. De-a lungul anilor, Tudor a trăit și a lucrat la Berlin, Oslo, Dubai, Rotterdam și mai târziu București, unde a co-fondat compania TEGMARK.

Primul proiect finalizat a fost Pavilionul României la cea de-a 12 a ediție a Bienalei de la Veneția, curatoriată de Kazuyo Sejima, un concurs câștigat cu colectivul UNULAUNU. Alte proiecte importante sunt Casa G - o casă de pământ de lângă București, Noul Centru Urban pentru Triennale Milano și Ambasada Kuweitului la București, „A Big Table” - design, o expoziție pentru Romanian Design Week și extinderea unei școli la Davos, Elveția.

În prezent, Tudor lucrează la un proiect pentru sediul unei companii tech, care va fi finalizat în acest an. A fost implicat în domeniul academic, predând la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, Universitatea din Kassel, Școala Peter Behrens Arte, Dusseldorf și Academia din Porto.

SUCEAVA
ZILELE
CULTURII
URBANE LA
„UZINA DE APĂ”

Text: Constantin GORCEA

Foto: Mircea ȚIBULEAC

PATRIMONIUL VIRTUAL

ZILELE CULTURII URBANE la „Uzina de apă” Suceava au devenit o tradiție, anul acesta având loc cea de-a noua ediție, cu tema *PATRIMONIUL VIRTUAL - o realitate contemporană*.

Tema de anul acesta a analizat patrimoniul arhitectural și relația acestuia cu tehnologiile actuale și viitoare de reprezentare și modelare. Evenimente, precum incendiul de la Catedrala Notre-Dame sau conflictul armat din Siria, care au dus la distrugerea totală sau parțială a unor obiective ale patrimoniului mondial, au stat la baza acestei teme, constatând că abilitățile noastre de a proteja acest patrimoniu pot fi depășite în anumite situații. Existența unor scanări 3D de mare precizie ale Catedralei Notre-Dame au avut o mare importanță în evaluarea posibilităților de reconstruire/restaurare deși aceasta era reprezentată în numeroase relevee și machete.

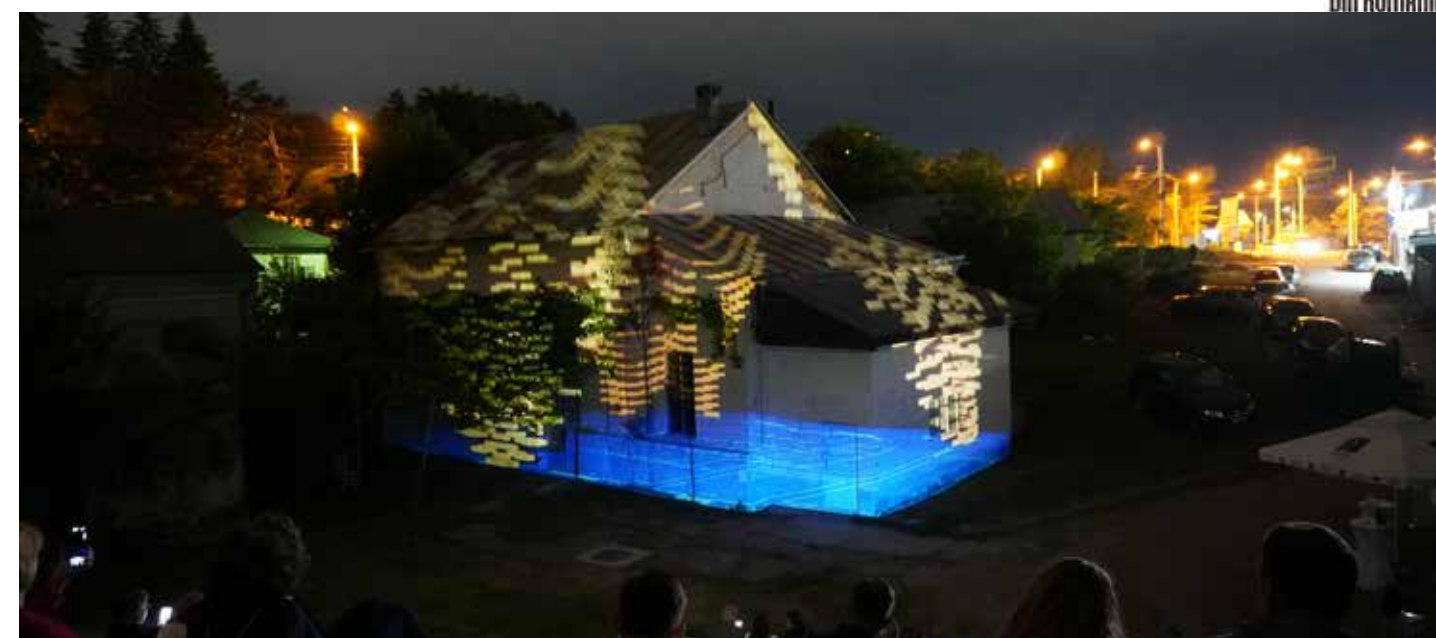
Dublul paradox exprimat în titlul ales PATRIMONIUL / contemporan și VIRTUAL / realitate a funcționat ca un „motor de căutare” și catalizator al discuțiilor.

Deschiderea publică a evenimentului s-a bucurat de prezența colegilor arhitecți din întreaga țară și de peste hotare (Ucraina, Republica Moldova) și a personalităților publice locale și naționale. Momentul a fost urmat de vernisarea expoziției *PATRIMONIUL VIRTUAL - o realitate contemporană*, precum și de o vizită la „Casa pompelor” - viitoarea Sala atelier a Teatrului Municipal Matei Vișniec, obiectiv ce se dorește a deveni parte din ansamblul Centrului de Cultură Urbană de la „Uzina de apă” - Suceava.

Conferințele au fost structurate în trei părți (sesiuni) în care au fost definite și analizate distinct raportul între activitatea de protejare a patrimoniului construit și tehnicile de creare a realităților virtuale. Acestea s-au grupat în trei tematici, fără o diferențiere strictă: (1) prezentări teoretice privind tema generală propusă în care specialiști și teoreticieni ai protejării patrimoniului și-au exprimat punctele de vedere asupra temei propuse; (2) tehnici tradiționale vs. tehnici contemporane în reprezentarea și modelarea patrimoniului arhitectural; (3) exemple de practică.

Prima zi de conferințe a debutat cu prezentarea **muzeului VISITOR CENTER din Stonehenge**, susținută de domnul arh. Mihai Tulbure, ulterior participanții luând contact cu patrimoniul cultural în spațiul virtual: **recrearea Muzeului Simu**, prezentare și exemplificare susținută de doamna ec. Alina Chiciudean, președinte ARCHE, și artistul vizual Alexandru Maxim. Participanții au putut vizualiza, cu ajutorul căștilor VR, **realitatea** spațiului virtual al muzeului recreat.

Invitații din **Republica Moldova**, arh. Gicu Bulat și arh. Boris Gangal, ne-au prezentat **Patrimoniul istoric în Chișinău - realitate și perspective virtuale precum și viziuni actuale**.

Reprezentanții arhitecților din **Ucraina**, arh. Serghei Buravchenko și arh. Oleksandr Chyzhevskiy, ne-au povestit despre **digitalizarea realității virtuale ca parte a sistemului GIS**, cu exemplificare pe un model 3D a orașului Kiev și **prezentarea stării actuale a orașelor în război**.

Evenimentul s-a bucurat de două lansări de carte și anume: **Revista Arhitectura nr 1-2/2022 - Visul unei școli de vară**, arh. Ioana Alexe, și **Alfred Popper, 1974-1946 (re)descoperirea unui arhitect** - ist. artă Monica Tonciu Croitoru și arh. Octavian Carabela.

Ziua s-a încheiat cu sărbătorirea „Uzinei de apă” la 100+10 ani de la darea în funcțiune la data de 12.08.1912, susținută de un spectacol de **video mapping pe „Casa pompelor”**, realizat de artiștii video Andrei Cozlac, Radu Marțin, Marian-Mina Mihai.

A doua zi a lucrărilor conferinței a început la Muzeul Național al Bucovinei cu **experimentarea Centrul vechi al Sucevei în cadrul unui sistem de VR - virtual reality**, cunoscut fiind faptul că, în perioada comunistă, acesta a fost distrus aproape în totalitate.

Digitalizarea procesului de proiectare în Ucraina - Centre de servicii administrative - a fost prezentată de doamnele arh. Anna Kyril și arh. Kateryna Romanenko, reprezentante ale Fundației Camerei Arhitecților Ucraineni.

Diferitele drumuri posibile în cadrul procesului de **proiectare de la scanarea 3D la BIM** ne-au fost detaliate de domnul c. arh. Constantin Stroescu - expert de elită AUTODESK.

Partenerul evenimentului International Partner Buro, prin ing. Marian Rădoi, ne-a elucidat cu privire la subiectul **Norului de puncte ca realitate virtuală**.

Participanții au putut afla despre cum **utilizarea orto-fografilor, imaginilor panoramice fotogrammetrice și a modelului 3D prin scanarea laser au susținut procesul de proiectare de la Palatul Voievodal Curtea Veche din București** - arh. Virgil Polizu și arh. Mircea Căpățână.

Alături de noi a fost prezent, virtual, domnul arh. Kazmer Kovacs cu prezentarea **Imagine și imaginație, Ruină și reconstrucție în conservarea monumentelor istorice**.

Prelegerile **MUTATIO FORMA: Real II Virtual** - arh. Zhang Han - Lu Simona și **Realitatea I virtuală a I Arhitecturii adaptive** - arh. Ionuț Dohotariu au dezbătut două direcții diametral opuse de gândire, prima susținând necesitatea realului, în timp ce a doua privește mult spre viitor.

De la domnul arh. Ion Andriu am aflat cum **niște construcții virtuale au salvat un patrimoniu real în cazul centrului istoric al orașului Botoșani.**

Tot despre centrul istoric al orașului Botoșani și despre modul cum realitatea virtuală a fost implementată aici a fost prezentarea domnilor arh. Veniamin Bogus și ing. Ciprian Săvescu - **Spațiul construit - memorii virtuale: Înapoi la originile noastre comune.**

Conferințele de la „Uzina de Apă” s-au încheiat cu o **Masă rotundă** moderată de arh. Șerban Țigănaș, urmată, pe teren, de **conferința in situ: Virtual și real în restaurarea Mănăstirii Sf. Ilie.** Aici, arh. Constantin Gorcea și echipa restauratorului Oliviu Boldura au împărtășit din provocările, descoperirile și experiența interdisciplinară pe care le presupune un astfel de proiect.

Cea de-a treia zi a fost rezervată **deplasării documentare** în municipiul Botoșani, orașul Darabani și Milișăuți cu scopul de a vizita obiective ce ilustrează tema generală pusă în discuție.

Conferințele in situ au început cu o prezentare susținută în sala mare de consiliu de la Primăria Municipiului Botoșani, de arh. Mihai Tulbure, arh. Veniamin Bogus, precum și de directorul Centrului de informare turistică Botoșani - Florentina Gheorghită, după care a urmat o **vizită în Centrul istoric al orașului Botoșani**, experimentând, prin intermediul unei aplicații, modelarea virtuală suprapusă peste situația actuală.

La Darabani, de la domnul arh. Mihai Tulbure, am luat contact cu eforturile depuse pentru **reconstrucția primei școli sătești de stat din Moldova** și am participat la o discuție cu organizatorul Festivalului Zilele Nordului, Ștefan Teișanu, în timpul vizitei la **Muzeul Nordului**, obiectiv realizat la inițiativa Asociației Nord și a Primăriei Darabani.

Evenimentul s-a încheiat cu o **vizită la situl bisericii dispărute din Milișăuți, Sf. Procopie**, ctitorie a lui Ștefan cel Mare, și cuvântarea arheologului expert Ion Mareș, de la Muzeul Național al Bucovinei - Suceava. Cu această ocazie, studenții arhitecți voluntari împreună cu colegii arhitecți coordonatori au oferit oficialităților locale prezente o **machetă de reconstrucție virtuală**, cu rol de promovare și conștientizare a patrimoniului pierdut.

În aceeași perioadă, în zonă au avut loc alte evenimente, precum *Triunghi al Fermei de Artă*, Liteni, Moara, în cadrul Masterclass-ului de arhitectură, arte vizuale și peisaj coordonat de arhitecții Alexandra Mihailciuc și Alexandra Culescu împreună cu artiștii Marian Zidaru, Victoria Zidaru și Dan Sandu.

Au fost trei zile intense, în care s-a încercat cuprinderea complexității subiectului, s-a observat varietatea de întrebări și chiar limitările noastre și ale tehnologiilor.

Echipa de proiect: Iulia CONDREA, Alexandru OLTEAN, Mihai TULBURE, Constantin GORCEA

CITIES
OF
THE FUTURE

Text: Dragoș CIOLACU

UN IAȘI PENTRU VIITOR

S-a încheiat, la Iași, cel mai important concurs internațional de arhitectură al ultimilor ani, printr-un regal intelectual compus din expoziții, dezbateri și gală de premiere ce a transformat orașul, vreme de trei zile, într-o capitală a artei edificante. Evenimentul organizat la standard internațional de către compania Iulius, inițiatorul concursului, este punctul final al unui efort organizatoric început cu mai bine de un an înainte, dar al cărui scop este o dorință mai veche și anume înzestrarea orașului cu o clădire de patrimoniu contemporan.

Cele trei principale asociații profesionale reprezentate la vârf de Ileana Tureanu - UAR, Emil Ivănescu - OAR și Tiberiu Florescu - RUR au făcut ca gala să fie un moment special, rar întâlnit pentru comunitatea arhitecților.

Povestea acestui concurs internațional cu invitați, o premieră pentru România, a început în primavara anului trecut, odată cu constituirea juriului format din cinci arhitecți cu experiență - Șerban Țigănaș, Augustin Ioan, Matei Bogoescu, Mihai Drișcu și Dragoș Ciolacu - și un istoric - Cătălin Turliuc, o echipă perfect funcțională din care nu putea lipsi energica Raluca Munteanu, director de dezvoltare al companiei Iulius.

A urmat o perioadă intensă de structurare a temei, de găsire a celor mai bune argumente în favoarea ideii și de acoperire a tuturor domeniilor care se întâlnesc într-o astfel de întreprindere. Pe măsură ce tema se contura, a început comunicarea pe diverse canale media a scopului și intențiilor concursului. Reacția publică a fost monitorizată și sintetizată într-un set de recomandări venite dinspre ieșeni, principalii beneficiari ai investiției.

La începutul anului, tema foarte bine documentată și prezentată grafic a fost trimisă birourilor de arhitectură vizate ca invitați. Acestea au fost alese dintre cele mai bune și active din lume cu lucrări și filiale pe toate continentele. În final, au rămas patru echipe în concurs - Foster+Partners, Zaha Hadid Architects, MVRDV și UN Studio, deci o concurență extrem de puternică între birouri celebre care scriu în timp real istoria arhitecturii contemporane.

Criteriul de jurizare a fost împărțit în patru mari grupe, având în subsidiar alte douăzeci de criterii, fiecare cu punctajul său, pentru ca departajarea să fie cât mai obiectivă. În fața calității extrem de ridicate a proiectelor, o scală cât mai exactă a valorii privind contextul, calitatea spațiilor publice, sustenabilitatea sau cerințele dezvoltatorului s-a dovedit extrem de utilă. Așteptările ne-au fost confirmate primind la început de iunie patru proiecte excepționale pornind de la motivația și viziunea fiecărui concurent până la detaliile tehnice și economice ce personalizează ofertele.

- Foster+Partners, cu motto „**H[IS]TORY 2.0**”, a prezentat un proiect ce utilizează sustenabilitatea și conectivitatea extinsă cu o abordare fenomenologică bazată pe experiențe senzoriale distincte. În spatele proiectului este o poveste excepțională care face apel la aspirația locuitorilor de a avea un parc urban extins la întreagă zonă centrală. „Dați-ne voie să lăsăm această lume mai bună decât am găsit-o!”

- Zaha Hadid Architects, având motto „**IN-Between**”, a marșat pe relația dintre diferitele sfere ale orașului într-o manieră integrativă sub conceptul de spații intermediare. Proiectul absoarbe în tratarea fațadelor sale referințe la materiale tradiționale. „O îmbinare a bogatului patrimoniu ieșean cu optimismul de nezdruncinat al orașului față de viitor.”

- MVRDV cu motto „**Hills of Iași**”, a prezentat un concept bazat pe topografia colinară a Iașului. Soluția oferă strategii distincte pentru imaginea interioară sau exterioară prelucrând masa formală prin pliere și decupare în vederea unor perspective privilegiate. „Am vizitat Iașul și ne-am îndrăgostit de bogata sa istorie.”

- UN Studio, cu motto „**Bridging time, bridging communities**”, dezvoltă un proiect pe principiul „construit în jurul orizontului” ce amplifică platoul Pieței Palatului. Aspectul general este marcat de metafora stratificării geologice. „Noua arhitectură se aliniază celei istorice și dă un plus viitorului urban al Iașului.”

Diferențele de valoare au fost minime și, dintr-o anumită perspectivă, putem spune că toate echipele au câștigat.

Dar un concurs, prin definiție, are un singur câștigător, iar, de data asta, a fost UN Studio.

Marele câștigător este totuși orașul care va avea un monument de arhitectură contemporană și ieșenii care se regăsesc într-un reper al viitorului.

Concurenții și-au susținut public ideile în fața unei audiențe numeroase în cadrul „Cities of the future”, organizat de N.I.A., un eveniment de promovare a culturii arhitecturale. Juriul a avut o experiență unică prin șansa de a analiza și a departaja proiectele unor arhitecți tineri de mare viitor care se dezvoltă în cadrul unor celebre birouri de arhitectură. Este remarcabilă și atitudinea dezvoltatorului care, cu toate că nu era obligat să organizeze un concurs, a făcut-o dând un exemplu de bună practică fără să aibă nicio ingerință asupra deciziei juriului.

Evenimentul este doar o etapă în devenirea acestui proiect deoarece greul de-abia acum începe, iar noi, arhitecții, sperăm că asta este doar începutul unei contextualizări contemporane a Arhitecturii Românești.

BUZĂU CASA CU BLAZOANE

Text și foto: Silvia NICULAE

ARHITECTURA SE ÎNVAȚĂ DE MIC

Vacanța de vară a anului 2022 a fost plină de activități la Casa cu Blazoane de la Chiojdu a Uniunii Arhitecților din România! Am avut 3 serii de ateliere intensive: cu ocazia zilei de 1 Iunie; ediția a X-a a Școlii de Vară Arhipera, 31 iulie-7 august și atelierile de arhitectură din 23-25 septembrie! Fiecare a avut un specific atent gândit.

Atelierile educaționale din 28-29 mai au avut scopul de a conecta tradiția cu inovația și de a genera un spațiu creativ, informal în care elevii să se dezvolte interdisciplinar, printr-o abordare aplicată. Au fost ateliere de olărit, susținute de conf. dr. arh. Lorin Niculae împreună cu Gregorio Petru, specialistul în lut de la Din Lut Românesc; robotică, inovare în design prin Lego Educațional, susținute de conf. dr. arh. Lorin Niculae, UAUIM; și de improvizație și arhitectura mișcării, condus de lect. dr. univ. Valentina De Piante, UNATC. Cadourile pentru elevii participanți au fost oferite de EMBLEMA Retail Solutions. Atelierile desfășurate la Chiojdu au fost continuate cu cel de inovație din București, de la Centrul de Cultură Arhitecturală, de pe 1 Iunie. Alegerea tematicii atelierelor a ținut cont de nevoia îmbinării tradiției cu inovația, dar și, poate chiar mai important, de redescoperirea tradițiilor uitate, cum ar fi olăritul.

Aventura școlilor de vară pentru studenții arhitecți, începută în 2012, în Dor Mărunt, a continuat și în 2022, la Casa cu Blazoane din Chiojdu, cu Școala de Vară Arhipera, ediție jubiliară!

Am petrecut o săptămână cercetând lutul, ceramica și arhitectura contemporană, înțelegând legăturile dintre ele! Studenții UAUIM, selectați pe bază de call-out, au fost deschiși provocărilor puse de inovarea asupra unui material de construcție străvechi, validat de întreaga istorie a omenirii.

În cadrul Școlii de Vară, au avut loc prelegeri despre ceramica în arhitectură (susținute de conf. dr. arh. Lorin Niculae și o lectură realizată de invitat drd. arh. Dragoș Gherghescu), plimbări, drumeții, unde am căutat și descoperit surse locale de argilă și lut și am explorat peisajul local, la Centrul de Informare Siriu, la Schitul Poienițe, la Trovanți și la Pod la Brad. Prezentările despre istoria ceramicii în arhitectură și artă au avut ca scop familiarizarea studenților în acest meșteșug, pornind cronologic de la eneolitic până în prezent, analizând comparativ sursele de inspirație ale unor lucrări emblematice de artă și arhitectură contemporană.

Pământul găsit în drumeții a fost cernut și lăsat la uscat, în cazul în care era umed, apoi a fost amestecat cu apă și frământat pentru a fi bun de lucrat. După ce acest proces a fost terminat, studenții au lucrat prin tehnica ancestrală a cordonului din lut pentru a-și realiza câteva creații inițiale, iar apoi au explorat materialitatea argilei prin excizie și incizie. Fiecare participant (inclusiv colegii conectați online) s-au bucurat de rezultatele obținute! În următoarele zile, studenții și-au elaborat prototipuri ceramice, schițate la nivel de idee, pe care le-au aplicat în machete - au gândit și construit module arhitecturale, care au generat diferite proiecte care îmbină meșteșugul cu inovația în design. În ultima zi a Școlii de Vară, amfiteatrul s-a umplut de structuri creative ce au crescut de la câteva mici module la adevărate turnuri! Studenții au susținut prezentări despre obiectele arhitecturale pe care le-au creat în timpul Școlii, vorbind despre concept, evoluția proiectului și rezultatul final.

Diminețile Școlii de Vară le-am petrecut alături de elevii din sat, pe care i-am inițiat în prepararea lutului, prin explicații legate de extracție, cernere, prelucrare, umidificare, frământare și apoi creație! Fiecare și-a alcătuit propriul obiect, sub îndrumarea studenților participanți și a lui Gregorio. Elevii au fost încântați de posibilitățile (aproape) infinite ale modelajului și au creat de la pisici, boluri până la case! În final, s-a modelat întregul sat Chiojdu, fiecare participant sculptându-și propria construcție!

Ca în fiecare an, suntem recunoscători domnului Florin Drăgulin, amfitrionul nostru, care le-a povestit studenților despre Casa cu Blazoane și satului Chiojdu, dar și lui George, Petre și Floricăi, care ne-au ajutat la toate activitățile! Am mâncat delicios la doamna Melania, căreia îi mulțumim din suflet.

Am încununat finalul Școlii de Vară cu un foc de tabără, la care ne-am propus să și ardem o parte din vasele din lut produse aici, aplicând o metodă utilizată de strămoșii noștri, înainte de existența cuptoarelor. Fiind o metodă de ardere primitivă, unele au ieșit vase cu adevărat reușite, altele au crăpat din cauza încălzirii neuniforme.

De la Chiojdu nu se pleacă fără prieteni noi: la Școala de Vară ne-am făcut o prietenă nouă, cățelușa Ciuboțica (botezată de o participantă), care ne-a ajutat în mutarea bucăților de lut (deși nu ne-am dorit acest lucru) și care a primit toată dragostea noastră timp de 8 zile!

La atelierelor din 23-25 septembrie, tema a fost diferită: ghicitori urbane! Timp de 3 zile, elevii au participat la activități prin care a fost facilitată explorarea, într-un mod neobișnuit, a mediului înconjurător construit: la început, au compus ghicitori arhitecturale, apoi au modelat din lut clădirile satului și, în ultima zi, și-au pus ideile pe hârtie, printr-un exercițiu de desen și scriere de text care a arătat cum emoțiile și amintirile au capacitatea de a îmbogăți orice loc sau edificiu! Elevii au lucrat pe echipe și s-au amuzat creând locuri și clădiri imaginare, pornind de la elemente ale cadrului natural și urban existent!

Peisajul de poveste al Chiojdului ne-a fermecat pe toți și abia așteptăm să-l parcurgem din nou cât mai curând! Deja ne este dor de Chiojdu!

Școala de Vară Arhipera s-a desfășurat în cadrul parteneriatului educațional încheiat între Asociația Arhipera, UAUIM și UAR, care a redat Casa cu Blazoane circuitului educațional românesc și internațional. Mulțumim *Din Lut Românesc* pentru suportul didactic și expertiză în lucrul cu materialul!

Atelierelor din această vară au fost susținute de conf. dr. arh. Lorin Niculae, artist în lut Gregorio Niculae, lect. dr. univ. Valentina De Piante. Atelierelor au fost organizate la Casa cu Blazoane, de Uniunea Arhitecților din România, Asociația Arhipera, Din Lut Românesc (www.dinlut.ro), în parteneriat cu Școala Gimnazială „Constantin Giurescu”.

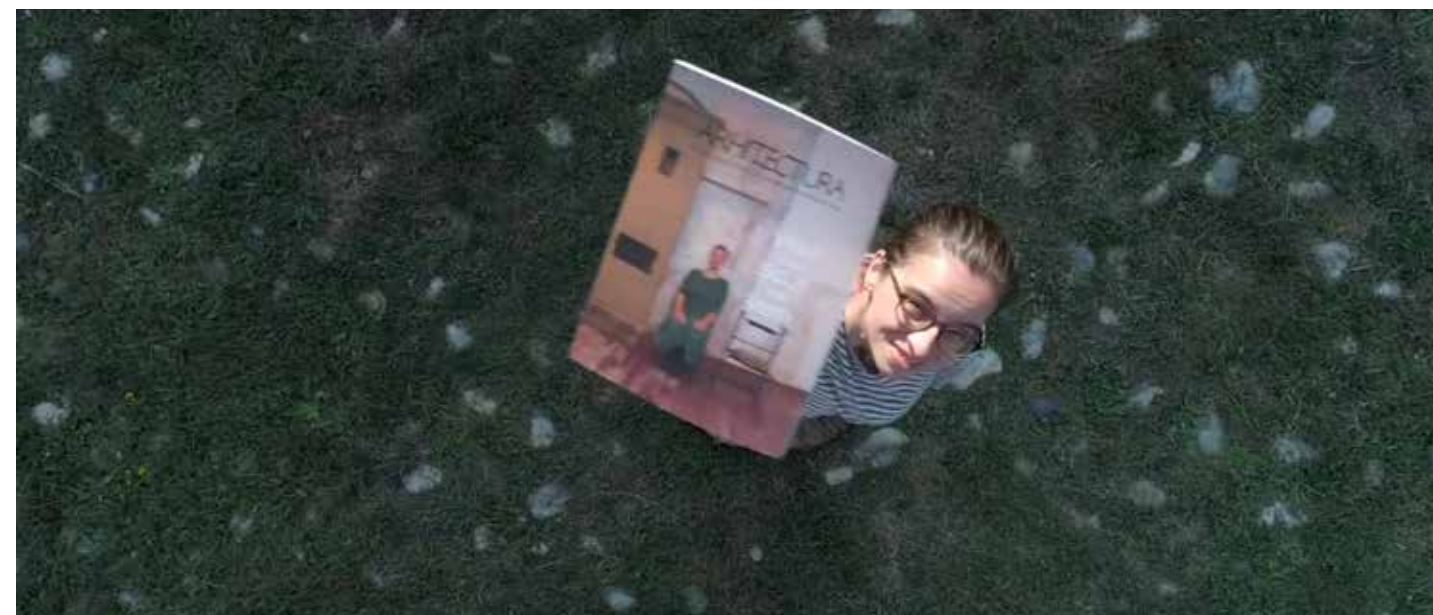
Mulțumim tuturor participanților, profesoarelor și minunaților elevi ai Școlii gimnaziale „Constantin Giurescu”, părinților care au venit să-i susțină pe elevi.

Mulțumim companiei EMBLEMA Retail Solutions – sponsorul și vecina noastră pentru grija și cadourile cu care plecăm întotdeauna la Chiojdu!

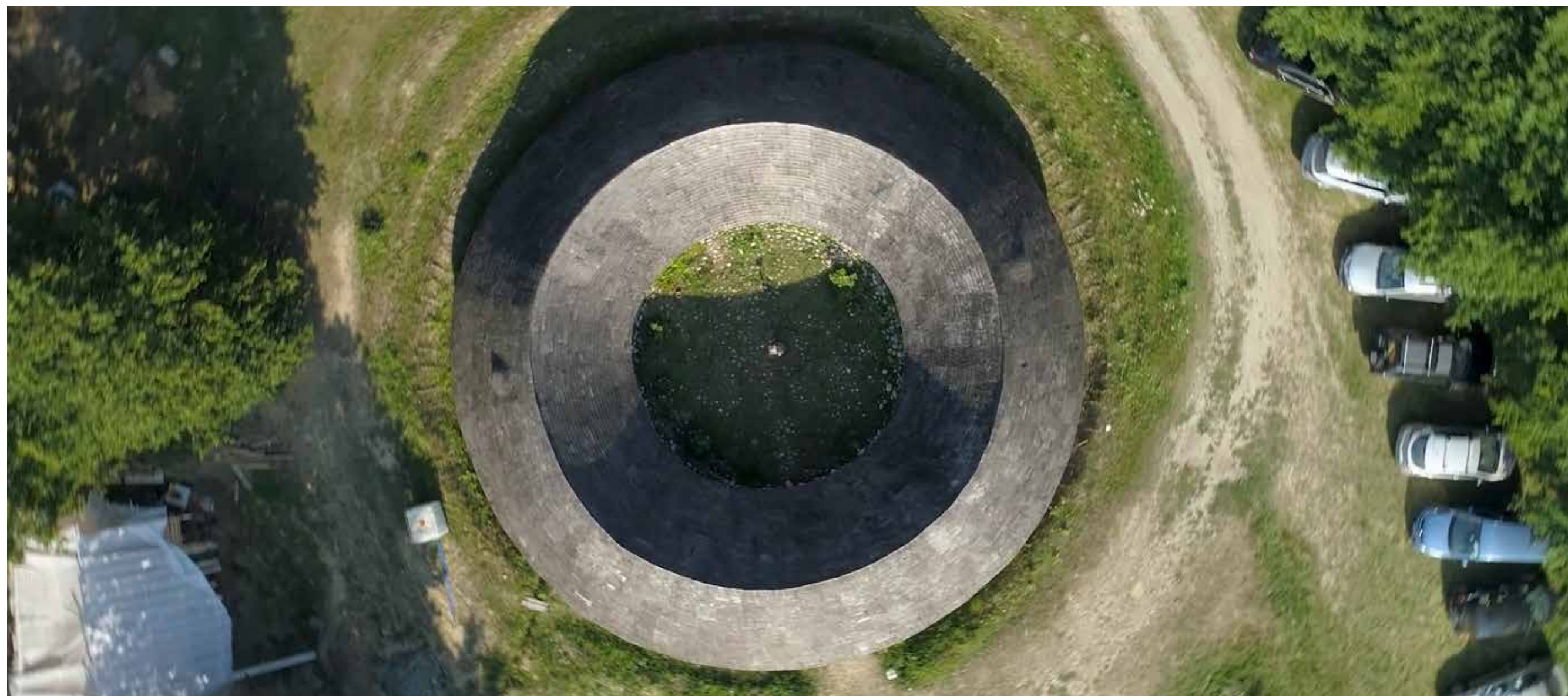
**LANSAREA
REVISTEI
ARHITECTURA
LA BUNEȘTI**

ZBOR DEASUPRA UNEI ȘCOLI DE VARĂ

Revista Arhitectura nr. 1-2 „Visul unei Școli de Vară” și-a întins aripile de hârtie și a început zborul din școală în școală. Pe 6 august 2022 a fost lansarea la Școala de la Bunești.

Grupaj realizat de Andy ARIF

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

Text: Augustin IOAN

De „Schimbarea la față” am fost la Școala de la Bunești, care, geografic vorbind, e la Zărnești de Argeș, în capul satului, unde se termină asfaltul, la dreapta. Petre Guran și Ana Maria Goilav, plus pruncii lor, plus o mână de studenți, fac acolo, de ceva ani, cel mai interesant experiment arhitectural din țară, acum. Vizita a fost prilejuită de lansarea celui mai recent număr al revistei *Arhitectura*, dedicat școlilor de vară. A fost extrem de instructiv și socialmente, n-am mai văzut de mult atâția arhitecți buni strânși la un loc de doamna Ileana Tureanu, celebrând munca studenților meșteri mari, calfe și zidari, cu soții Guran, vorba baladei localizate nu departe, zece...

Despre școlile de vară în domeniul arhitecturii, tema numărului celui mai recent al revistei *Arhitectura*, aflată, cum spun americanii, under new management, cu redactor-șef dr. arh. Ioana Alexe, știu că sunt mai multe, pe unele le-am cunoscut personal. O inteligentă folosire a sponsorizărilor locale, naționale sau europene le face să funcționeze pe unele ani la rând.

Mă opresc însă la Bunești, să spun câteva vorbe după vizita la fața locului. Știam căte ceva din ceea ce a gândit și închipuit doamna colegă Ana-Maria Goilav și înainte de căsătoria cu Petre Guran, și după. Înainte, pentru că a frecventat masterul de Antropologia spațiului sacru, pe care l-am coordonat la UAUIM împreună cu profesorul Florin Biciușcă și îmi amintesc întrebările grave, rostite repezit, dar și studiile de capele și biserici, strânse ulterior într-o expoziție colectivă dedicate artei sacre, la parterul universității noastre dimpreună cu multe și mărunte studii pe machete.

Apoi a și construit lăcașuri de cult, pe cel de la Iași l-am și vizitat: sunt biserici neasemenea, care pornesc, evident, dintr-o tradiție, numai pentru a se identifica apoi în orizontul unei contemporaneități non-modern(ist)e.

Contemporan, dar nu modern este și tot ce am văzut la Bunești. Firește, punctul de pornire este din spațiul vernacularului, dar gândirea idiomatică a arhitectei le scoate din anonimatul creației colective, anonime și... populare. Vedem lucrul cu materialele naturale, dar ele sunt puse să conformeze alte procese de morfogeneză, sau aduc împreună forme arhaice și strict la zi, principii de sustenabilitate contemporană precum producerea solară a energiei și apei calde, colectarea apelor pluviale îmbinate cu o logică eremită, vădit non-urbană. Ce s-a regăsit la Bunești (de fapt, la marginea drumului asfaltat care traversează satul Zărnești, după care se mai merge o vreme pe un drum de macadam) este ideea paideică a unei școli a marilor cărți, gândită de Petre Guran. O agora a discipolilor adunați la umbra unui arbore, sub care grăiește un magistru (pe care, îmi amintesc, o invoca deja în 1990 Radu Drăgan în editorialul prim al ziarului *Arhitect*), cu gândirea arhaică, originară, a unei arhitecte excelente, atentă la detaliu, foarte hands-on, foarte dedicată muncii împreună (cu studenții, în cazul în speță).

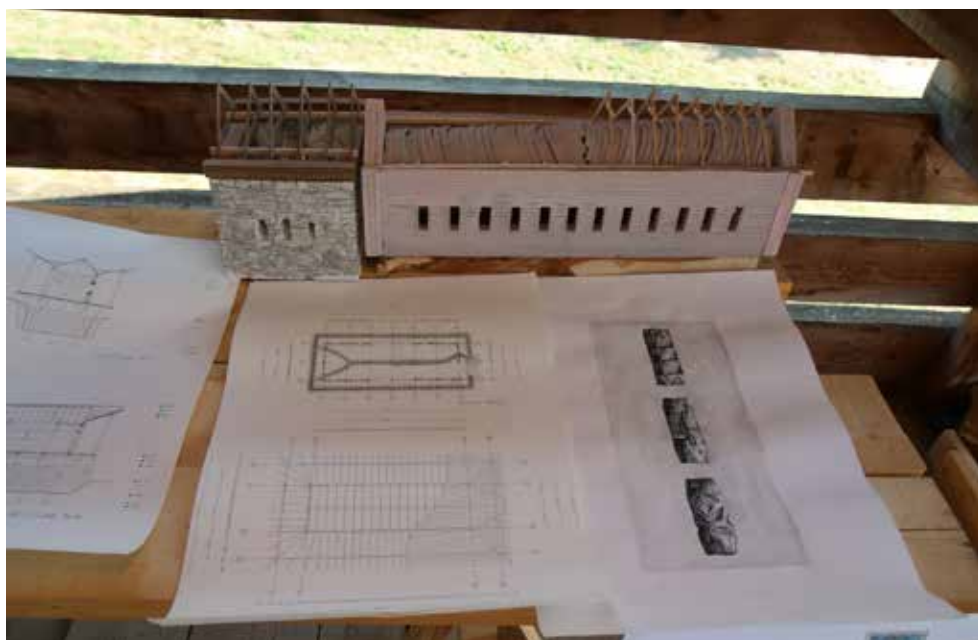

Evident, este o conjugare atrăgătoare și pentru studenții care îi urmează de circa 15 ani în acest demers, în urma căruia au rezultat o casă a studenților (circulară, din chirpici și structură de lemn), o trapeză bizantină (athonită, de piatră alternată cu asize de cărămidă și boltă de cărămidă cu mortar de var la rândul său conținând cărămidă pisată), o casă a administratorului locului (cu pereți din beton de cânepă amestecată cu var) și prima lor lucrare, o casă de lemn pentru patru oameni cu patru cai, în acoperișul căreia e, acum, un atelier de proiectare de arhitectură. Adăugați gândirea întregului ansamblu, sistematizarea verticală și plantațiile la fel de gândite ca și construcțiile (chiar dacă nu la fel de vizibile), precum faptul că fondatorii mai au trei-patru astfel de poieni disponibile și aveți dinaintea ochilor un proiect ce se poate întinde pe măcar două generații, dacă pruncii familiei Guran & Goilav vor duce mai departe ideile părinților lor.

CUM ESTE SĂ LOCUIEȘTI ÎNTR-O ȘCOALĂ?

Text: Ana Maria GOILAV

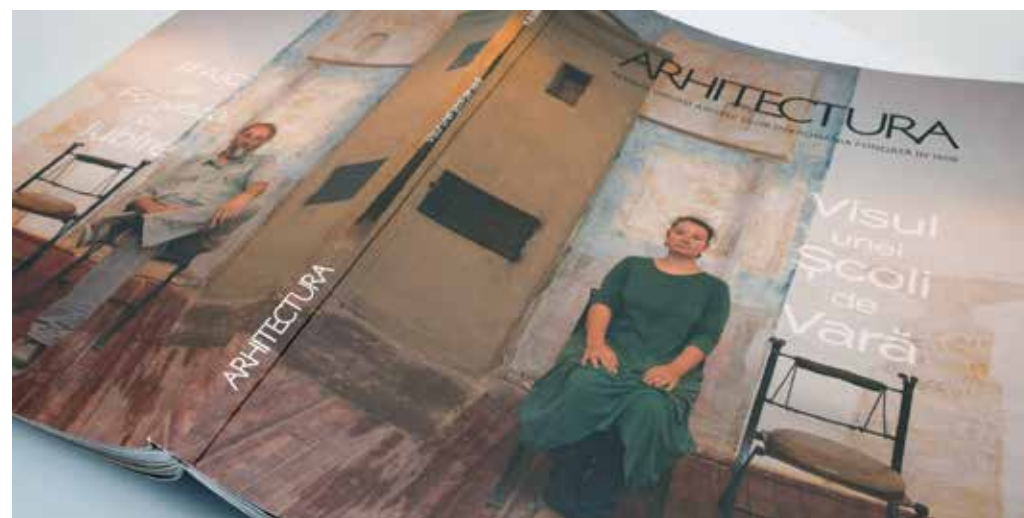

Mai ales când școala este în pădure, pădurea e în loc de metodologie și fiecare construcție a școlii este o lecție de arhitectură. Cum este să îți placă atât de mult la școală încât să nu vrei să te mai întorci acasă? Cu alte cuvinte, să trăiești permanent într-o stare de mirare, de emoție și de bucurie a cunoașterii lumii. Asta se întâmplă aici, la Bunești.

Când eram copil credeam că mă interesează să studiez protozoare, și plante, și zburătoare, și cam tot ce crește viu din pământ. Cu timpul, mi-am dat seama că mai tare decât toate mă interesa locul, deci eram un fel de cercetător de locuri, dacă se poate spune așa. E o meserie care nu există și mi-a fost foarte greu să aleg să devin ceva pentru că asta am fost din totdeauna. Eu nu prea sunt arhitect pentru că, de fapt, nu vreau să construiesc nimic, sunt mai degrabă un cercetător de locuri și cred că arhitectura este pur și simplu povestea de dragoste cu un loc. În 2008, când am ajuns la Bunești, tot ce era frumos fusese deja construit de natură.

CE ESTE ESENȚIAL ACASĂ, LA BUNEȘTI

Text: Alexandra MIHAILCIUC

Ca și în cazul altor locuri sau școli de vară, Bunești este dincolo de a fi o școală de arhitectură, într-un fel este o școală de devenire, o școală în care înveți câte ceva despre a fi om și cred că nu este prea mult să spun că este o școală care-ți nivelează, îți topește un pic egoul prin tot felul de lucruri care se întâmplă. Aici mă refer la amestecul dintre oameni foarte diferiți ca vârste, ca formări, care fac același lucru, tot ce înseamnă a sta în jurul unei mese cu povești, cu lecții, cu plimbări prin pădure. Tot timpul ăsta greu de cuantificat în care se întâmplă altceva decât arhitectură. Într-una din dățile în care a trebuit să ajung la Bunești am venit pe jos. Era seară, se înnoptase, drumul părea fără sfârșit și, pe măsură ce înaintam în întuneric și în negură, am simțit foarte puternic senzația că vin acasă.

DE CE „ȘCOLI DE VARĂ”?

Text: Ioana ALEXE

Pentru că ai nevoie să fugi din orașe și din universități, să descoperi locuri, să afli cine ești, să înveți de la cei ca tine și de la cei diferiți, să fii liber să pui cu mâna ta piatră peste piatră, să te urci pe ele și să privești peste capetele celorlalți. Să te joci cu pământul și să-ți iasă un castel, să faci din lemn și din stuf un adăpost. Să atingi texturi din materiale naturale, să simți cu mâna și cu inima. Să privești cerul și să visezi la orașe încă neinventate. Bine, dar cum să călătorești în astfel de locuri? Unde să înveți altfel? Cine să te învețe fără să-ți dea lecții și teme pentru acasă? Știm noi cine și unde!

Dacă simți că timpul ți s-a scurs printre degete ca nisipul, deschide numărul „Visul unei Școli de Vară” și vara va sta cu tine oricât. Acele zile de vară înspumate, pline de clocot și fiori, de aprinderi și de stingeri, de schimbări grăbite și ușoare, fără nimic pripit sau poticnit. Zile care îți rămân mereu în amintire ca momente suspendate în timpul în care ai mai crescut puțin.

Numărul 1-2 al revistei *Arhitectura* are suflet de vară bogat de arșițe și furtuni, de cerner și de valuri, de flori, de încolțiri și creșteri, de curgeri și libertate, de belșuguri și pustietăți, de triumfuri și bucurii, de pierderi și regăsiri, de certitudini și nostalgii. Îl găsiți la librăriile Cărturești, Mihai Eminescu, Patrimonescu și sediul UAR, ghidați-vă după mirosul special de celuloză, cerneală tipografică și energii pozitive

LANSAREA REVISTEI ARHITECTURA LA FERMA DE ARTĂ

Text: Vlad BRĂTULEANU

ARHITECTURA LA FERMA DE ARTĂ

Ferma de artă este un proiect artistic. Se află în satul Moara, comuna Liteni, în apropiere de Suceava. Este creația soților Victoria și Marian Zidaru, doi sculptori ale căror nume au o rezonanță majoră în lumea artei contemporane.

Ferma de artă este un fel de colonie, un spațiu tradițional, cu ateliere, cu o căsuță bucovineană și anexele sale, un spațiu destinat întâlnirii artiștilor, arhitecților și studenților la Arte cu meșteșugul țărănesc și cu agricultura.

Din punct de vedere al spațiului fizic pe care îl ocupă, **Ferma de artă** este compusă din două zone: gospodăria bucovineană și un teren de 3 hectare, pe care acum se află o plantație de nuci și două locuințe-atelier. Această bucată de pământ este un areal în continuă dezvoltare, un loc al experimentului, care va avea atât spații pentru expunere și evenimente culturale, cât și un muzeu cu lucrările soților Zidaru. Momentan, cele 3 hectare atrag oameni din discipline diferite (arhitecți și artiști plastici) și găzduiesc proiectul Triunghi-Arhitetură-Sculptură-Agricultură, un ansamblu de locuințe, galerii de artă modulare, săli de conferințe, ateliere și spații pentru concerte, într-o concepție de „ecologie culturală și umană”. Echipa ce coordonează proiectul este formată din Alexandra Mihailciuc, Alexandra Culescu, Andrei Tache, alături de soții Zidaru și Dan Sandu.

Timp de două săptămâni, în august 2022, în cadrul proiectului *Triunghi* a avut loc masterclassul de Arhitectură, Arte vizuale și Peisaj. El s-a „adresat

tuturor celor interesați de patrimoniul cultural indiferent de formare, tuturor iubitorilor de natură și codrii seculari, tuturor celor care vor să guste o vacanță activă” în Bucovina, conform organizatorilor. Pe data de 13 august, invitatul masterclassului a fost dramaturgul și poetul Matei Vișniec. Acesta a ținut o prelegere cu titlul „Poezia, dragostea mea dintâi”. Potrivit celor de la *Triunghi*, Vișniec „a făcut să curgă poezia în curtea **Fermei de artă**. Împreună, am parcurs o frescă a poezilor, scriitorilor și dramaturgilor români, a cenaclurilor literare, a întâlnirilor irepetabile cu anumiți maeștri, am fost introduși într-o atmosferă în care cuvântul creează lumi”.

Membrii redacției Revistei *Arhitectura* au ajuns la **Ferma de artă** exact la timp pentru a-l asculta pe Matei Vișniec. Ne-a vorbit (deși este puțin spus «vorbit», de fapt, ne-a învăluit într-o vrajă) despre începuturi în ale poeziei și despre oamenii providențiali pe care i-a întâlnit. S-a transformat, sub ochii noștri, din poet în actor, din dramaturg în copil care scrie primele versuri, într-un exercițiu de seducție la care am asistat fericiți.

Membrii redacției se aflau în „turneu” de lansare a revistei, venind de la un alt eveniment important, Zilele Culturii Urbane la „Uzina de Apă” Suceava. **Ferma de artă** a fost un alt loc în care au găsit un public receptiv, având astfel prilejul să distribuie noul număr, dedicat școlilor de vară de arhitectură și meșteșuguri. **Ferma** nu a fost un prilej oarecare, ci un cadru perfect, căci activitățile care se desfășoară acolo se încadrează perfect în tematica școlilor și atelierelor de vară despre care se povestește în revistă.

SIBIU REACTIVĂM BDUL VICTORIEI

Text și foto: Tudor Șt. POPA

PRIORITATE PENTRU PIETONI

Bulevardul Victoriei, unul dintre cele mai importante bulevarde ale Sibiului și singura legătură directă între Centrul Istoric și Parcul Sub Arini, ar putea fi transformat într-o promenadă, oferind o alocare echitabilă a spațiilor către toate categoriile de utilizatori. Este concluzia participanților la Școala de Arhitectură și Urbanism organizată de Asociația pentru Înfrumusețarea Orașului Sibiu, în septembrie 2022.

Astăzi, Bulevardul Victoriei este destinat, în mare parte, automobilelor. În urma analizelor echipei de proiect, una dintre cele mai problematice zone este cea aflată între străzile Justiției și av. Ilie Măcelaru, unde mașinile ocupă mai mult de 78% din lățimea bulevardului.

O altă zonă disputată între șoferi și pietoni este cea aflată între străzile Rennes și Justiției, procentul folosit de către pietoni fiind în continuare foarte mic - doar 4% - deși aici trotuarele nu sunt folosite doar ca legătură pietonală, ci și pentru relaxare, fiind prezente mai multe spații comerciale.

„Primul meu gând a fost - De ce așa de multe mașini? - apoi, mi-am dat seama cât de frumos este și câtă valoare îi aduce Parcul Sub Arini, acest parc uriaș conectat cu pădurea. Bdul Victoriei are un potențial uriaș”, a spus Olena Pitirimova, una dintre coordonatoarele venite din Ucraina pentru Școala de Vară. Olga este absolventă a Universității Naționale de Științe ale Vieții și Mediului din Ucraina, arhitect peisagist și lucrează ca *urban development consultant*.

Trotuare mai largi, prioritate pentru pietoni

Sub sloganul „Reactivăm Bdul Victoriei”, studenții arhitecți și urbanisti invitați la Școală s-au concentrat spre alocarea echitabilă a spațiilor către toate categoriile de utilizatori. Accesibilitate pentru toți, lărgirea trotuarelor, îmbunătățirea siguranței în intersecții și fluidizarea traficului auto.

Pentru cele două zone amintite mai sus, echipa de proiect a propus lărgirea trotuarelor, oferind spațiu echitabil pietonilor și prioritate în deplasarea lor. Pentru aceasta, trecerile de pietoni sunt propuse a fi ridicate la nivelul trotuarului. Același lucru este propus și pentru întreaga intersecție Transilvaniei-Victoriei-Rennes, reducându-se în acest fel și riscul de accidente auto-auto, auto-pieton, auto-biciclist.

Reactivarea spațiilor verzi

Proiectanții propun realizarea unui culoar verde pe tot Bulevardul Victoriei. Prin plantarea de arbori care să separe vizual promenada și piste de biciclete de traficul auto se va realiza un culoar verde care, pe viitor, ar putea fi legat de câteva zone de relaxare înverzite. Transformarea platformei pietonale de la intersecția străzilor Transilvaniei-Victoriei-Rennes într-o piațetă verde poate oferi o altă zonă de relaxare care va atrage folosirea Bdul Victoriei ca unul destinat oamenilor, plantarea mai multor arbori, schimbarea pavimentului într-unul prietenos cu pietonii, amplasarea mai multor bănci și chiar și construirea unei fântâni arteziene ori a unui luci de apă. Zona din fața bazinului Olimpia este și ea propusă spre transformare astfel încât să devină un punct distinct care să preia rolul de poartă principală de intrare în parc.

Parcări vs. trotuare

„Sibiu este o destinație foarte atrăgătoare nu doar pentru locuitori, dar și pentru noi rezienți. Sibiu merită mai mult: organizare mai bună a parcărilor, deplasări mai sigure pentru cicliști și oportunități mai multe pentru pietoni”, a spus Daryna Pyrogoва, sociolog și mentor în programul „Integrated urban development concept” din Melitopol și districtul Kyivsky din Harkov. Masterandă în „Studii urbane critice” la Vilnius, Lituania și masterandă în sociologie, coordonatoarea a echipei.

S-au luat în considerare posibilele construcții de parcări supraetajate.

Zona ULBS și Cercul Militar

Scările de la intrarea în Universitatea „Lucian Blaga”, dar și piațeta din fața Cercului Militar sunt propuse a fi remodelate, devenind și loc de relaxare pentru studenți. Prin integrarea unei rampe de acces pentru persoanele cu probleme locomotorii, scările pot deveni mai prietenoase cu oamenii.

„Deși o zonă verde frumoasă, trebuie să ne gândim că ea este una studentească în care nu există foarte multe posibilități de întâlnire și relaxare. Prin pavarea parțială a acestui spațiu s-ar putea rezolva două nevoi stringente: crearea unui loc de întâlnire pentru studenți și oferirea unui spațiu dedicat organizării evenimentelor militare”, spune Tudor Șt. Popa, președintele Asociației pentru Înfrumusețarea Orașului Sibiu și inițiatorul Școlii de Vară.

Piste de biciclete în dublu sens - pod suspendat în Piața Unirii

Realizarea legăturii velo între Centrul Istoric și Parcul Sub Arini este un element central al proiectului. Proiectanții propun, pe toată lungimea bulevardului, o pistă de biciclete realizată în dublu sens, despărțită de traficul auto cu vegetație înaltă. Pentru realizarea legăturii cu Piața Unirii, proiectanții vin și cu o propunere îndrăznească: realizarea unui pod contrabalansat, semicircular, destinat bicicliștilor, care ar urma să lege suprateeran cele două intrări în pasajul existent.

UAR prezintă proiectul propus pentru transformarea Bdului Victoriei

Școala de Vară de la Sibiu a avut ca scop căutarea de soluții pentru transformarea Bdului Victoriei într-unul prietenos cu pietonii. Ideea este una pentru care Asociația pentru Înfrumusețarea Orașului Sibiu (AIOS) a militat în ultimii ani, iar din 2022 este inclusă în strategia Primăriei prin Planul de Mobilitate Urbană Durabilă.

„AIOS a identificat acest bulevard ca având un mare potențial pentru dezvoltare. Este un bulevard istoric, reprezentativ pentru oraș și foarte important pentru sibieni. Ne-am bucurat că autoritățile locale au inclus transformarea acestui bulevard în Planul de Mobilitate Urbană”, a subliniat arh. Liliana Cazacu, coordonatoarea participanților la Școala de Vară. Liliana Cazacu este arhitect lector la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București.

Propunerea de proiect rezultat în urma Școlii de Vară de Arhitectură și Urbanism de la Sibiu a fost prezentată așezilor locali în incinta Primăriei Municipiului Sibiu, în 23-30 septembrie, urmând să facă subiectul unei expoziții în incinta filialei Sibiu a Uniunii Arhitecților.

Școala de Arhitectură și Urbanism de la Sibiu a fost cofinanțată de către Uniunea Arhitecților din România și Primăria Municipiului Sibiu, având ca parteneri Hotelul Parc și Habermann Markt.

AUTORI: arh. Liliana CAZACU
 arh. peisagist Olena PITIRIMOVA
 sociolog Daryna PYROGOVA
 urb. Andreea SECĂREANU
 arh. Nistor BIANCA-OLGA
 stud. arh. Vlad BADIU
 urb. stud. arh. Vlad CONSTANTINESCU
Coautori: urb. Alina MUREȘAN
 arh. Raluca DAVIDEL
 c. arh. Tudor Șt. POPA

BAIA MARE TURNUL SFÂNTUL ȘTEFAN

Text și foto: Oksana FLORESCU

FEMEI EXCEPȚIONALE ÎN ARHITECTURĂ

Într-un sfârșit de vară mai puțin prietenos, ni s-a dăruit totuși răgazul cu soare de a vernisa expoziția itinerantă cu portretele și realizările femeilor arhitect, profesioniste remarcabile din arhitectura românească și germană.

Efortul Uniunii Arhitecților din România a urmărit să facă cunoscut, de data aceasta publicului băimărean, și nu numai, portretele unor femei creatoare care, prin lucrările și contribuția lor pe diverse planuri, ocupă un rol important în evoluția arhitecturii naționale și internaționale.

Am ales un spațiu de expunere special și reprezentativ, Turnul Ștefan din Piața Cetății - Baia Mare. Zonă restaurată în urmă cu câțiva ani, primește zilnic zeci de vizitatori locali, din țară și din străinătate, care din dorința de a privi orașul de pe cele două maluri ale Săsarului, de la înălțime, au avut ocazia de a admira și expoziția prezentată pe cele cinci niveluri ale turnului, cu portretele a 1+21 arhitecte din România și 12 arhitecte din Germania. Imaginile și textele au cuprins, așa cum a subliniat curatorul expoziției, arh. Ileana Tureanu, „povestea unor femei care au modelat semnificativ arhitectura ultimului secol și o modelează și în prezent”.

Profitând de spațiul liniștit din preajma turnului am invitat, pentru a marca deschiderea expoziției, cvartetul Fundației Culturale Eurolact - Baia Mare, care a susținut un miniconcert cameral, cu piese din creația unor mari

compozitori. Publicul, format din colegi arhitecți, artiști plastici, ingineri, turiști și copii, a fost plăcut surprins, aplaudând talentul tinerilor interpreți. Acordurile muzicale au creat o atmosferă specială îndemnând pe cei prezenți spre vizitare.

Din discuțiile purtate, impresiile au fost bune, fiind considerată o reușită și catalogată ca o manifestare culturală de elită. Reproducem în acest sens și câteva impresii ale publicului consemnate în caietul expoziției pe parcursul celor două săptămâni:

„- O expoziție minunată!

- O frumoasă lecție de istorie a unei nișe mai puțin cunoscute publicului.

- Expoziție surprinzătoare! Frumos structurată grafic, conținut accesibil și educativ!

- Inspiră un sentiment de mândrie patriotică”.

Provocarea acestei expoziții este pentru toți profesioniștii, indiferent de domeniul pentru care s-au dedicat, să investească în desăvârșire. Pentru aceasta este necesar, pe lângă talent, să ai și darul modestiei, simțul dreptății și cumpătării.

**BAIA MARE
TURNUL
SFÂNTUL
ȘTEFAN**

Text: Ileana TUREANU
Foto: Ildiko MITRU

22
1-21 FEMEI
EXCEPȚIONALE
ÎN ARHITECTURA
ROMÂNEASCĂ

Regina Maria & Ruxandra, Virginia Ravei-Andreescu, Beatrixta Delavrancea-Silvay, Beata Orghesu, Radica Minculescu, Mariana Galca, Clotilde Alimani, Elena Neamtu, Selma Pătrucea de la Tur, Mihaela Sava, Georgeta Nelu, Georgeta Galina, Raluca Mitru, Raluca Popescu, Miha Sava, Silvia Svetlana Dumbrăveanu, Mihaela Furtu, Andreea Popescu, Clotilde Neamtu, Andreea Florin, Bianca Pătruceanu, Andreea Măruș

UAR UNIUNEA ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

ILDIKO MITRU – O 9 OPȚIUNE

Ildiko MITRU - „ARHITECTA CARE TE FACE SĂ TE SIMȚI ACASĂ ÎN SPAȚIILE PUBLICE” - face parte din echipa 9 OPȚIUNE.

„Am privilegiul de a face parte din echipa care și-a asumat responsabilitatea de a gestiona spațiul oamenilor, de a le crea cadrul în care să se simtă ca și acasă, chiar mai bine decât acasă, și încercăm de fiecare dată ca rezultatul efortului să fie remarcabil.”

A absolvit Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, în 1981. A urmat cursuri postuniversitare la Universitatea Catolică din Leuven, la Universitatea de vară din Eger - Ungaria și la National Trust - Anglia, referitoare la conservarea patrimoniului, cu specializări în domeniul restaurării monumentelor istorice și managementul protejării acestora. După finalizarea studiilor și revenirea în România, a lucrat în administrație publică, în domeniul patrimoniului. Din 1998, și-a început practica privată în cadrul firmei 9 OPȚIUNE cu proiecte de urbanism, arhitectură, restaurare și conservare.

Proiectul care au adus-o în prim-planul arhitecturii românești este

„Reabilitarea și promovarea identității culturale și istorice a Pieței Cetății și Turn Ștefan” din Baia Mare.

Această lucrare, care s-a întins pe aproape 11 ani, a fost distinsă cu Premiul I - Concursul de idei pentru Revitalizarea Centrului istoric al municipiului Baia Mare (1999), Premiul III - concurs internațional la Helsinki - Light Award (2015), Mențiune LAUD pentru Designul unui Spațiu public, Premiul Juriului - Trienala de Restaurare, UNRMI (2016), German Design Award pentru Urban Public Spaces (2018), Premiul Bienala Națională de Arhitectură (2018).

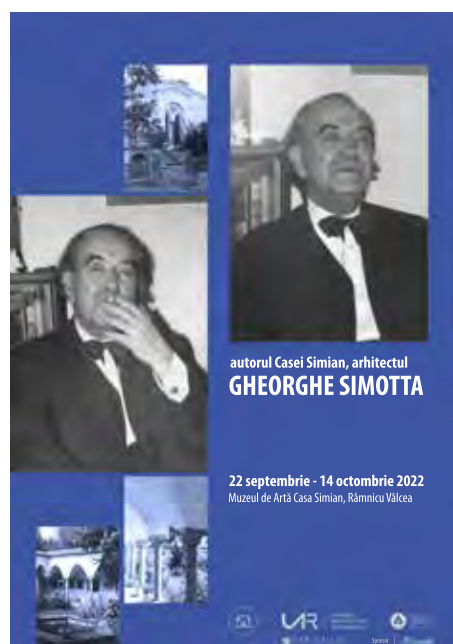
A urmat „Restaurarea și Reabilitarea Coloniei Pictorilor Baia Mare”, care a primit Premiul Președintelui UAR la Bienala Națională de Arhitectură (2018) și multe alte premii.

Lucrările sale au mai fost distinse cu Diploma de excelență a OAR pentru promovarea profesiei de arhitect (2002), Premiul II - Expoziția filialei Nord-Vest a Ordinului Arhitecților (2003), Premiul I - Expoziția filialei Nord-Vest a Ordinului Arhitecților pentru proiectul Agenția de Protecția Mediului, Marele trofeu al Ministerului Culturii și Cultelor, Premiul Nicolae Ghika-Budești (2004) și Diploma Președintelui OAR - pentru sprijinirea învățământului de arhitectură.

La Conferința Națională a UAR din mai 2022, Ildiko MITRU a fost aleasă membru al Senatului UAR.

RÂMNICU VÂLCEA MUZEUL DE ARTĂ „CASA SIMIAN”

Text: Irina PATRULIUS

PROFESORUL NOSTRU GHEORGHE SIMOTTA ARHITECTUL „CASEI SIMIAN”

Expoziția este un omagiu adus arhitectului **Gheorghe Simotta** (1891-1979), unul dintre cei mai prolifici și personali creatori din arhitectura românească din perioada interbelică, dar și un educator de excepție care a format, de-a lungul a peste 30 de ani, generații întregi de arhitecți în spiritul dragostei pentru artă și arhitectură.

Creația sa valoroasă datează, în special, din perioada dintre Primul și al Doilea Război Mondial. Deși a fost discipolul creatorilor stilului neo-românesc Ion Mincu și Petre Antonescu, Simotta și-a dezvoltat un stil personal de rezonanță balcanică, cu influențe ale artei decorative bizantine, maure, mediteraneene generând „colaje” de înalt rafinament și superioară stăpânire a multor tendințe și stiluri. Arhitectura sa mediteraneeană are vioiciune, surpriză, inedit și umor greu de egalat.

Clădirile sale marchează zonele urbane în care sunt situate și poartă amprenta unei concepții clare, de la volum la decorații, de la finisaje la modul limpede, definit al decupării lor în spațiu. Toate au trecut proba timpului datorită calității excepționale a concepției și perfecțiunea detaliilor.

A realizat, în perioada 1920-1940, peste 180 de proiecte, dintre care 130 au fost locuințe individuale, imobile de raport, arhitectură religioasă, stadion, arhitectură funerară, spital, muzeu, han.

Dintre creațiile sale importante amintim Palatul Patriarhal (situat pe Dealul Mitropoliei), Biserica Schitul Darvari, imobilele din strada C. A. Rosetti nr. 19, Bulevardul Magheru nr. 31, imobilul de la intersecția Bulevardului Dacia cu str. Eminescu, imobilul din Aleea Modrogan nr. 2., imobilul din str. Pitar Moș nr. 6 (Oficiul de Aprovizionare al Farmaciștilor), imobilul din Bulevardul Elisabeta 61, „Casa Oștirii” etc.

În 1938, a fost chemat la Facultatea de Arhitectură din București, unde a fost profesor vreme de 30 de ani.

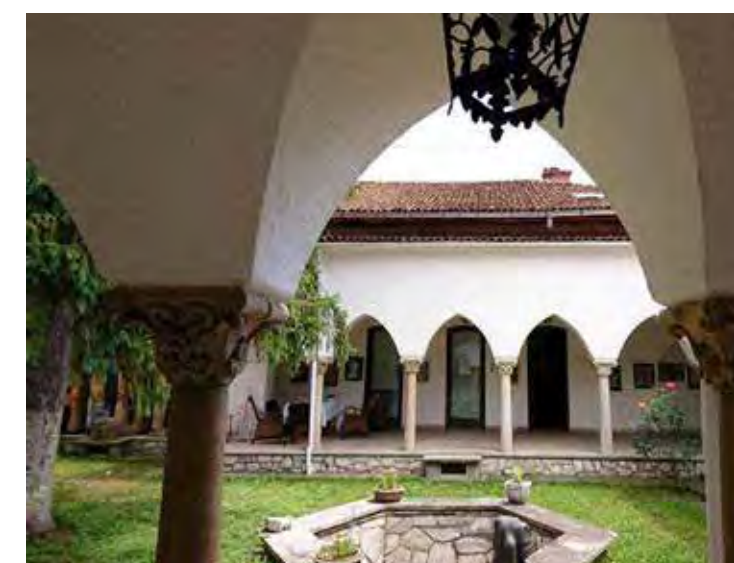
Personalitatea sa multiplă, de arhitect, pictor și acuarist, membru al asociației artistice *Tinerimea artistică* și a grupării artistice a *Sindicatului Artelor Frumoase*, profesor la Institutul de Arhitectură bucureștean și contributor la ideile artistice și teoretice ale secolului al XX-lea din arta și arhitectura din România, Gheorghe Simotta aparține *Avangardei artistice românești*, din primele cinci decenii ale secolului trecut.

Alături de desen și pictură, un rol esențial în formarea sa l-au jucat excursiile și călătoriile: mănăstirile din nordul Moldovei, Italia, Franța, Grecia, Turcia, Germania. „*Cercetând și desenând monumentul la fața locului, descifrezi atâtea probleme de construcție, iar imaginea lui rămâne imprimată pentru totdeauna (...)*” - Simotta

Casa Simian (azi Muzeul de Artă) din Râmnicu Vâlcea

Clădirea care adăpostește acest muzeu este înscris pe Lista Monumentelor Istorice și este construită în anul 1940, de arhitecții Gheorghe Simotta și Nicolae Lupu. Casa a aparținut familiei Nae și Tita Simian, proprietarii fabricii de încălțăminte în Râmnicu Vâlcea.

Arhitectura casei îmbină armonios elemente stilistice romane, gotice și renaștentiste, creând o impresie generală de vilă italiană, accentuată de existența grădinii interioare, terasată, cu portic și acoperiș din olane.

Gheorghe Simotta (1891-1979)

Gheorghe Simotta s-a născut, în 1891, în Vlaho-Clisura, o mică localitate din munții Macedoniei, într-o familie de aromâni. În 1910, s-a refugiat cu mama și bunica în România. Licențiat, în 1916, al Școlii Superioare de Arhitectură din București, a plecat pe front pentru doi ani, unde a slujit la serviciul construcțiilor militare.

Echipa expoziției:

arh. Irina PATRULIUS - Curator

arh. Marius MARCU-LAPADAT - Identitate grafică

arh. Octavian CARABELA - Identitate grafică

RÂMNICU VÂLCEA MUZEUL DE ARTĂ „CASA SIMIAN”

Text: Dan-Felix PARASCHIV
vicepreședinte OAR

EVENTIMENTE ALTFEL

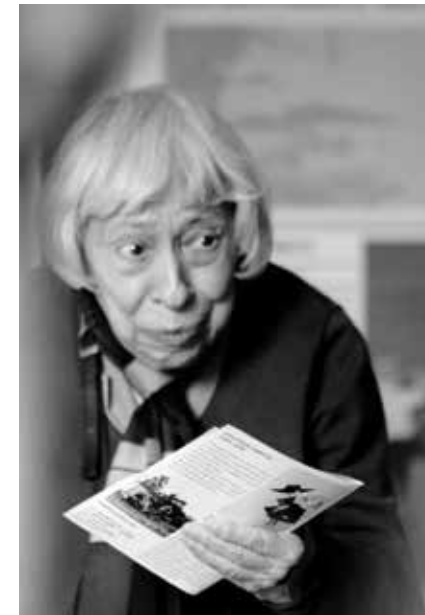
După o lungă perioadă, în care distanțarea a fost cel mai important standard de atins, credem că încet-încet putem să ne dezmoțim și să redescoperim împreună apropierea. De aceea, filiala teritorială Sibiu-Vâlcea și-a propus să inițieze o serie de întâlniri *altfel*. Întâlniri între oameni și despre oameni, ce aduc laolaltă profesioniștii și societatea civilă.

Plecând de la această idee, am fost deosebit de încântat că doamna arhitect Ileana Tureanu, președinte UAR, s-a alăturat cu entuziasm acestui demers.

Noi plecasem de la ideea de a aduce expoziția „1+21 femei excepționale în arhitectura românească”, pe care doream să o expunem la Muzeul de Artă (fosta Casă Simian) undeva la sfârșitul vacanțelor, în acel minunat interval de început de toamnă, când încă temperatura e plăcută și soarele strălucește în curtea interioară a muzeului. Pentru a înmuia și mai mult atmosfera, ne propusesem să aducem interpreți de la filarmonica orașului care să ne încante cu muzică de cameră.

La sugestia doamnei președinte Ileana Tureanu am alăturat și expoziția „Gheorghe Simotta”, astfel arhitectul Casei Simian a fost prezent, încă o dată, în eleganta curte interioară a vilei ce astăzi găzduiește Muzeul de Artă.

Vernisajul a debutat cu câteva picături de ploaie, pe muzică de Bach, iar apoi atmosfera s-a înveselit odată cu minunata poveste despre profesorul Simotta relatată de doamna Irina Patrulius, fostă studentă a arhitectului și cu-

ratorul expoziției dedicate acestuia. A urmat apoi o poveste despre reziliența și dedicația înfăptuirii frumosului a 22 de arhitecte de excepție din România, poveste relatată de doamna Ileana Tureanu și de doamna Georgeta Gabrea.

Odată încheiat preambulul, au urmat, în mare vervă, muzica și bufetul.

La acest *altfel* de eveniment au participat arhitecți (atât colegi din Vâlcea, cât și din Sibiu), artiști plastici și membrii cetății vâlcene. S-a vorbit mult, s-a râs pe măsură și s-au pus la cale alte trăsni în folosul omului.

Mulțumesc încă o dată tuturor celor care au complotat la realizarea acestui eveniment.

COMISIA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI PENTRU UNESCO

Foto: Răzvan HATEA

EGALITATEA DE GEN DE MÂINE ÎNCEPE ASTĂZI

SUNT O FEMEIE FENOMENALĂ!

UAR și Comisia Națională a României pentru UNESCO au prefațat aniversarea zilei internaționale a femeii cu dezbaterile *Exelența în arhitectură... la feminin*.

Am fost onorați să găzduim evenimentul dedicat evocării prezenței, de peste un secol, a femeilor în arhitectura românească, cu rezonanțe mondiale.

Agenda a inclus mesaje de salut, puncte de vedere și evocări ale unor personalități ale arhitecturii românești și a fost moderată de arh. Ileana TUREANU, președintele Uniunii Arhitecților din România, și doamna Madlen ȘERBAN, secretar general al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO. Evenimentul s-a bucurat de mesajul adresat de Exelența sa **doamna Simona-Mirela MICULESCU**, ambasador extraordinar și plenipotențiar, delegat permanent pe lângă UNESCO care a spus:

„Dacă vorbim despre modul în care contribuie femeile la arhitectura diplomatică și politică a planetei, trebuie să subliniem că egalitatea de gen de mâine începe astăzi. Avem un drum lung de parcurs și vestea proastă este că ne trebuie un secol pentru a reduce inechitățile existente, astăzi, când femeile reprezintă numai 5,9% din șefii de state, 7,6% din șefii de guvern și câștigă numai 77% din cât câștigă bărbații.

Dar, vestea bună este că se deschide o nouă eră! Emanciparea femeilor prin educație, cultură, știință este o prioritate absolută și a UNESCO.

Ce putem face pentru recunoașterea femeilor ca actor crucial al lumii în care trăim? Să ne străduim să fim cele mai bune, să fim deschizătoare de drumuri, să reprezentăm excelența.

*Și dacă vă simțiți, vreodată, descurajată, obosită, dezamăgită, deprimată amintiți-vă poezia Mayei Angelou, **Sunt o femeie fenomenală!** Da, sunt o femeie fenomenală!”.*

Au mai luat cuvântul doamna Sabra DAICI, Institutul Cultural Român, prof. univ. dr. arh. Marian MOICEANU, rector al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, conf. univ. dr. Șerban ȚIGĂNAȘ, decan al Facultății de Arhitectură și Urbanism din Cluj-Napoca, prof. dr. arh. Sorin VASILESCU care a evocat *Pionierele arhitecturii din România*, arh. Militza SION care a omagiat personalitatea arhitectei *Henrieta DELAVRANCEA-GIBORY*, conf. univ. dr. arh. Dragoș CIOLACU, Facultatea de Arhitectura „G. M. Cantacuzino” care a vorbit despre arhitecta *Ioana Grigorescu*, arh. Silvia DEMETER-LOWE, conf. univ. dr. arh. Lorin NICULAE.

În încheiere, arh. Angela KOVACS, reprezentantă a Ordinului Arhitecților din România în Uniunea Internațională a Arhitecților, a spus :

„Am ales să fac școala de arhitectură dintr-un impuls greu de definit astăzi, fără să îmi fie clar ce înseamnă sau cât va fi de acaparatoare meseria. Am avut șansă să fac o școală în care am avut exemple impecabile de talent, conduită, de cultură nu numai arhitecturală. Școala în care am fost tratați egal, ierarhizați doar după dedicația pe care o dovedeam pentru învățat.

Ei, după școala am «căzut» în realitate. Unde, la angajare, mi s-a spus că Institutul de Proiectare nu prea are nevoie de femei arhitect. Pentru că se căsătoresc! Au familie, copii care au nevoi mai importante decât misiunea de arhitect. Și care pot fi îndeplinite doar de mame. Nu am înțeles de ce nu au și tații problema asta!

A fost primul șoc. Urmat de altele.

Așa că am constatat că, dacă vreau să reușesc cât de cât în meserie, trebuie să lucrez mai mult, să fiu mai rezistentă și mai creativă decât un bărbat. Și să nu o fac în detrimentul familiei.

Eu cred că am reușit cât de cât. Cu eforturi pe care nu le regret”.

Având în vedere succesul reuniunii, cele două instituții organizatoare au hotărât, la inițiativa doamnei Madlen Șerban, secretar general al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO, să extindă acest parteneriat, atât prin organizarea unor evenimente similare (workshopuri, dezbateri, mese rotunde), cât și prin instituirea unui premiu purtând numele Henrieta Delavrancea-Gibory, care să recompenseze excelența profesională a femeilor arhitect, precum și rezultatele remarcabile ale școlii de arhitectură din România.

CONACUL LECCA-MICȘUNEȘTI

Text: Ruxandra NEMȚEANU

Foto: Olimpia SULTANA

Proprietarii împreună cu partenerii lor UAR și INP, precum și echipa de proiectare implicată în derularea subprogramului finanțat prin Timbrul Monumentelor Istorice, au organizat colocviul de prezentare și diseminarea a rezultatelor studiilor și cercetării arheologice efectuate în cadrul ansamblului conacului.

Colocviul trebuia să aibă loc inițial pe pajistea îngrijită, cu tufe de flori cochete și aranjate ici-colo; dar întreaga acțiune s-a mutat spre interiorul conacului, în holul principal al etajului. Ploaia a adunat toți participanții în aceeași încăpere.

Ce putem spune despre proprietarii conacului? O familie unită, care încearcă din răspuțeri și cu mare dăruire să conserve și să pună în valoare nu numai conacul și ruina turnului poartă, dar și incinta, devenită un adevărat parc, cu ponton la Lacul Mare (ochiul de apă alăturat conacului). Seniorii (Cristina și Ion Stavraca), juna pereche de tineri (Catinca Stavraca-Buhnici și soțul ei, Marian Buhnici), junioarele (Caterina și Chira, fiicele familiei Buhnici), adică bunici, părinți și nepoate, toți au avut un rol în primirea oaspeților și căldura cu care ne-au înconjurat și povestit din istoria familiei, de la care moștenesc acest ansamblu, încă de la jumătatea secolului al XVIII-lea.

Ansamblul fostului conac Lecca-Micșunești, din satul Micșuneștii Mari, com. Nuci, jud. Ilfov, este edificat la mijlocul secolului al XVIII-lea și se compune

3 SEPTEMBRIE ÎN TREI GENERAȚII

din clădirea conacului, turnul de poartă - azi o ruină (datat sec. al XVIII-lea). Parte din același ansamblu, dar cu regim juridic distinct (proprietar Parohia Micșuneștii Mari), este și Biserica „Născătoarea de Dumnezeu”, din anul 1748. Proprietarul original a fost lordache-Asan Micșunescu și familia acestuia fiind menționați și în pisania bisericii. Conacul este așezat într-un loc pitoresc, în apropierea unui lac (Lacul Mare, fosta Baltă Micșunești) cu stufăriș și arbuști. După moartea lui lordache Micșunescu, în anul 1755, satul a intrat în posesia unuia dintre fii, Constantin; fiica lui, Maria, s-a căsătorit la 1785 cu paharnicul Dimitrie Polizu, iar până în 1875 moșia a aparținut familiei și urmașilor familiei Polizu. Între 1875 și 1879, moșia a fost cumpărată la „mezat”, iar noii proprietari au fost I. A. Keva, E. Mavrocordat și P. Vioreanu. În 1879, proprietara întregii moșii era Elena Mavrocordat; în anul 1882, moșia a fost vândută lui Simeon Mihălescu; în 1904, Simeon Mihălescu a donat moșia familiei Lecca (cu care se înrudea prin soția sa, Agatha); din 1904 până în 1949 moșia a aparținut Sylviei Lecca, fiind ulterior preluată de către stat.

Conacul a fost lăsat să se degradeze și, mai apoi, începând cu anii 1960 până în 1993, clădirea a fost folosită ca

școală. În anul 1993 edificiul a reintrat în posesia proprietarilor săi, Ioan Stavraca și soția acestuia, Henriette Ana Maria, nepoata Sylviei Lecca, părinții actualului proprietar, Ion Stavraca. **Ansamblul** era, cândva, înconjurat de ziduri de apărare, după obiceiul caracteristic curților boierești din secolul al XVIII-lea, fiind vizibile urmele foarte reduse ale fostelor ziduri de împrejmuire pe fațada de sud a Turnului de poartă. **Conacul**, cu parter scund și etaj, ascunde o pivniță extraordinară, de formă dreptunghiulară, împărțită în pătrate egale, boltite cu calote sferice pe pandantivi, prin patru arcuri mari în plin cintru, sprijinite pe un stâlp central din zidărie. Această conformare arhitectural-volumetrică încadrează conacul în tipul pivnițelor specifice epocii lui Constantin Brâncoveanu. Construit cu ziduri groase de cărămidă și mortar de var-nisip, intrarea în conac se afla aproximativ în axul clădirii, de unde se ajunge printr-un vestibul dreptunghiular la scara etajului, într-o singură rampă. În spatele zidului scării se întinde pivnița, zonă în care se distinge în parament vechiul acces în pivniță care se realiza de la exterior, fiind vizibil cadrul din lemn care susținea accesul. Etajul, cu o sală mare centrală, așezată deasupra bolților pivniței, în jurul căreia sunt grupate încăperi înalte și bine luminate, constituie partea cea mai importantă a clădirii. Sala centrală este de dimensiuni mari, asigurând accesul către cele trei camere spre sud și două spre nord. Conacul nu a fost consolidat în decursul timpului, deci prezintă o mare autenticitate a structurii.

Similar conacului, **Turnul de poartă** este realizat din zidărie de cărămidă de epocă de dimensiuni mici și rost de mortar aproape egal cu grosimea cărămizii, cu mortar din var-nisip. Construcția reprezintă o planimetrie simplă, pătrată în plan, specifică funcțiunii pentru care a fost realizată construcția cu rol de fortificație.

În anul 1992, Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice a răspuns solicitării lui Ion Stavraca în demersul său de a conserva conacul. Așa am aflat de existența Conacului Lecca-Micșunești confiscat abuziv în 1949, lăsat fără nicio funcțiune și care se degrada pe zi ce trece. Fostul proprietar povestea cu nostalgie și, în același timp, cu mânie a neputinței istoria conacului, care era foarte puțin cunoscut printre specialiști. Inginerul Ion Stavraca a luptat energic pentru a-și recupera proprietatea, reușind și ajungând ca în 30 de ani să pună în valoare monumentul istoric.

Surpriza zilei de 3 septembrie a fost acordată de colegul arhitect și talentatul acuarelist Mircea Corcodel, care a dăruit proprietarului o acuarelă cu fațada conacului. Expunerea acuarelelor lui Mircea Corcodel în beciul boltit a creat o atmosferă rafinată.

Colocviul amintit este sinteza proiectului de cercetare elaborat, fiind un pas înainte pentru a ajuta la restaurarea complexă de care are nevoie în continuare ansamblul conacului.

Echipa de proiectare, formată din experți, specialiști și cercetători este: exp. dr. arhg. Adrian Ionița (Institutul Național de Arheologie „Vasile Pârvan”), exp. dr. arh. Ruxandra Nemțeanu, dr. arh. Irina Nemțeanu, ing. Dan Nemțeanu, doc. Adina Spoială, art. fotogr. Serioja Bocsok (Birou Arhitectură Ruxandra Nemțeanu), exp. ing. Radu Comanescu, spec. dr. ing. Daniel Purdea, exp. ing. Adrian Stănescu (Miro Grup SRL), spec. ing. Ioana Catana, ing. Bogdan Anania, ing. Florentina Radu, spec. rest. ing. Laurențiu Dragomir, spec. rest. sculpt. Laurențiu Burlacu, dr. fiz. Corina Simion, ing. Alexandru Samoila, ing. Radu Voiniți.

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ IRINEL DANIELA IACOB

Foto: Răzvan HATEA

ENERGIA CULORILOR

Când arta aduce împreună oameni de bine și frumos petrecem o după-amiază minunată, în compania culorilor și a dnei Irinel Daniela Iacob, alături de Marius Tița, Aristotel Bunescu și Armand Steriadi, critici de artă.

Doamna Irinel Daniela Iacob ne-a spus:

„Evenimentul a fost pentru mine o sărbătoare. Am fost onorată și fericită să primesc confirmarea valorii lucrărilor mele de la toți cei trei critici de artă prezenți la vernisaj. Am avut bucuria de a primi felicitări din partea artiștilor și prietenilor prezenți la vernisaj.

Vernisajul a fost onorat de un numeros public. Am remarcat, cu plăcere, prezența rudelor, a prietenilor, a pictorilor din cadrul Asociației Artiștilor Plastici din București.

Pentru această toamnă am pe agendă două evenimente la care am confirmat participarea: primul este Bienala internațională de Artă organizată la Muzeul de Artă Modernă din Barcelona. Apoi sunt nominalizată ca finalistă a Concursului OTTO MILIONI organizat în Italia, aflat la ediția a 11-a, unde sunt 50 de lucrări de artă grafică selectate pentru etapa finală a premiului din cele peste 200 de înscrieri inițiale, cu participanți din 19 țări.

Am, de asemenea, o invitație pentru o expoziție internațională ce va avea loc la Paris și urmează să apară în librării volumul de versuri AMPRENTELE IUBIRII, al poetului și prozatorului EDUARD DORNEANU, pe coperta căruia este lucrarea mea PRIMĂVARĂ TIMPURIE. Este pentru a doua oară, în acest an, când am colaborat la ilustrație de carte, a doua colaborare a fost cu scriitorul francez PHILL MAVERICK”.

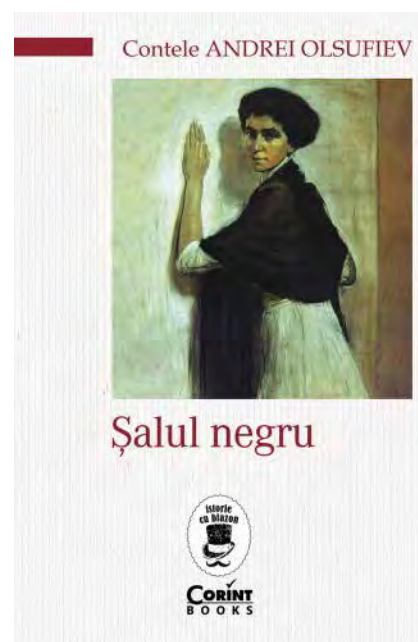

ȘALUL NEGRU AL CONTELUI ANDREI OLSUFIEV

La sfârșitul anilor '70, lucram la Institutul de Proiectare Carpați. Unul dintre personajele cele mai vizibile, de la atelierul de mobilier, era Andrei. Pe vremea aceea, era numai Andrei. Arhitect talentat, extrem de talentat, fost jucător de rugby cu statură pe măsură, mucalit, cu umor englezesc, întotdeauna cu replică spumoasă și ușor ironică. Printre arhitecții din institut erau multe personaje de poveste, dar, pe atunci, nu aveam nici informațiile, nici limpezimea să le descifrez. Pe vremea aceea, nu se puneau întrebări și, mai ales, nu se răspundea nici la privirile întrebătoare. Andrei a plecat în Franța, unde a avut o carieră de succes ca decorator de interior, ilustrator de carte și acuarelist. Cartea la care a lucrat, în ultimii săi ani, a apărut la Paris în vara anului 2021. Prin „Șalul Negru” am aflat cine a fost colegul meu Andrei, arhitectul Olsu, Conte Andrei Olsufiev.

Romanul autobiografic al arhitectului Andrei Olsufiev – Conte Andrei Olsufiev - este și cronică de familie, cu parfumul distins, reținut, încărcat de aerul elevat al poveștilor dintr-o lume dispărută, aceea a nobililor din vechea Rusie, a balurilor organizate de familiile aristocrate și a destinului lor tragic, curmat de revoluții și războaie. Faptele, personajele și locurile descrise de Olsufiev sunt reale și descriu epopeea familiei autorului. Remarcabilele reconstituiri literare și istorice se datorează atât memoriei și cercetărilor sale directe, cât și lucrărilor altor membri ai marii familii: scrieri memorialistice, corespondență, genealogii, precum și arhivelor sovietice, deschise după 1990.

Bine documentată și încărcată de detalii despre conții Olsufiev, una dintre cele mai ilustre familii aristocrate din vechea Rusie, cartea nu este doar o cronică de familie, ci și o adevărată frescă a istoriei Rusiei, chiar a istoriei Europei. Începând cu Adam Olsufiev, om al Luminilor, pasionat de literatură și de artă, apropiat al împărătesei Ecaterina cea Mare, până la tatăl autorului, un rus alb refugiat în România din calea revoluției bolșevice, cartea ni se înfățișează pasionantă și fermecătoare, plină de umor, de autoironie și de melancolie: personajele sunt pline de viață, vedem cu ochii minții conace poetice, asistăm la drame de neînchipuit, de la tihnă și haos, dar și de la opulență și mizerie, de la rafinament și brutalitate. O lume aristocratică ce avea să fie reprimată cu sălbăticie. Familia Olsufiev nu a fost nici ea ferită de loviturile Revoluției bolșevice și de drama exilului. Sunt pagini de istorie și de literatură de calitate, scrise de un aristocrat rus, descendent și al prinților Trubețkoi.

Andrei Olsufiev datorează „norocul” (exprimarea autorului) de a se fi născut în București tatălui său, care a supraviețuit revoluției bolșevice și urmărilor ei, traversând Amurul înot, în 1924, pentru a se stabili în România, de unde familia a plecat în Franța, în 1982. „A fost odată ca niciodată... Acolo unde înfloresc liliacul și măceșul și cântă fără încetare ciocârliile, acolo unde se află sufletul rus, se găsește satul Buiti. Vremuri binecuvântate, când casa bunicilor mei, cocoțată pe o colină, domina locurile magice ale proprietății familiei... Printre ilustrații se găsea portretul elegant al bunicii mele Sonia, cu rochia albă și șalul negru, rezemându-se de o sobă cu plăci albe de teracotă... Portretul reda cu precizie nu numai caracterul și felul de a fi ale Soniei, ci și pe cele ale altor membri ai familiei... Privirea ei intensă pătrunde până în cele mai profunde ascunzișuri ale sufletului meu. Ce vrea să spună? Și de ce această expresie atât de gravă? O suferință secretă? Presentiment al nenorocirilor, al doliilor ce aveau să vină? Enigmatic portret al unei tinere femei cu șal negru.” *Contele Andrei Olsufiev*

„Ultima mea amintire cu tatăl meu. Era la spital deja de câteva săptămâni. Nu mai putea să vorbească. Îi adusesem radioul. Deodată, mi-a luat mâna și a întors-o. Nu am înțeles ce încerca să-mi spună. Privirea îi strălucea, poznaș. Și am înțeles. Dansam! La radio se auzea valsul din *Lacul lebedelor* de Ceaikovski. Nu mai eram în camera tristă și cenușie de la Versailles, eram la Moscova, într-o sală de bal strălucind în mii de lumini, și valsam, și valsam. Vestea publicării acestei cărți a fost una dintre imensele bucurii ale sfârșitului vieții sale.” *Alexandra Olsufiev*

„Andrei Olsufiev nu este doar un rus refugiat în Franța. El este și un roman, născut și crescut aici, atașat de țara care i-a adăpostit familia și descendent al mai multor familii boierești românești. Conte Andrei Olsufiev este urmaș al familiilor Rosetti-Roznovanu, Ghika, Balș, Cantacuzino, Sturdza, Racoviță, Mavrocordat, descendent direct al domnitorilor Gheorghe Ghika și Grigore I Ghika, și, prin familia Hrisoscoleo, descendent direct al lui Ștefan cel Mare și Sfânt însuși.” *Filip-Lucian Iorga*

(din descrierea Editurii Corint)

ȘEDINȚA SENATULUI UAR DIN 21.07.2022

Principalele subiecte aflate pe ordinea de ședinței Senatului au fost:

- Acordarea calității de membru de onoare al UAR domnului academician prof. dr. arhitect Romeo Belea.
- Numirea comisiilor permanente ale Senatului, conform prevederilor Statutului UAR.
- Discuții privind modificarea cuantumului cotizației pentru membrii Uniunii Arhitecților din România, începând cu anul 2023.
- Primirea unor noi membri în cadrul organizației.

Text: Mirela MERCURIANU

Foto: Mircea ȚIBULEAC

S-AU EMIS URMĂTOARELE HOTĂRĂRI:

- Hotărârea Senatului nr. 30 de aprobare a dobândirii de membru de onoare al Uniunii Arhitecților din România de către domnul academician profesor dr. arh. Romeo Belea.
- Hotărârea Senatului nr. 31 pentru alegerea comisiilor permanente (Comisia Culturală, Comisia Socială, Comisia Economică și Organizatorică) ale Senatului Uniunii Arhitecților din România.
- Hotărârea Senatului nr. 32 de alocare a premiilor pentru „Concurs de idei pentru Piața Unirii din Râșnov”.
- Hotărârea Senatului nr. 33 pentru aprobarea majorării cotizației de membru al Uniunii Arhitecților din România.
- Hotărârea Senatului nr. 34 cu privire la primirea de noi membri.
- Hotărârea Senatului nr. 35 de aprobare a transmiterii uneia dintre mașinile din parcul auto al Uniunii Arhitecților din România în folosința structurii teritoriale Suceava-Botoșani.
- Hotărârea Senatului nr. 36 de aprobare a indemnizației/remunerației membrilor Comisiei de Cenzori.
- Hotărârea Senatului nr. 37 de aprobare a transmiterii cu titlu gratuit a unor numere ale Revistei Arhitectura.

ȘEDINȚA SENATULUI UAR DIN 23.09.2022 (Chiojdu)

Ședința Senatului s-a desfășurat la Centrul de Cultură Arhitecturală al Uniunii, „Casa cu Blazoane” din localitatea Chiojdu, județul Buzău.

Lucrările ședinței au debutat cu o incursiune în istoria Centrului cultural cu valoare de monument istoric, prezentată de doamna muzeograf Doina Ciobanu.

Cele mai importante subiecte ale ședinței au fost:

- Aprobarea alocării unui număr de exemplare din tirajul Revistei Arhitectura pentru distribuirea gratuită către autorii contributori, structurile teritoriale ale UAR și OAR, instituții culturale, personalități culturale, instituții de învățământ liceal și universitar de profil, alți beneficiari din domeniul cultural din țară și străinătate.
- Stabilirea cuantumului cotizației majorate de membru al Uniunii Arhitecților din România, în contextul economic actual.
- Dezbateri privind cuantumul contribuțiilor membrilor UAR pentru susținerea activității de conservare și punere în valoare, precum și a activității desfășurate la centrele culturale de la Sinaia și Chiojdu.
- Aprobarea unei noi Organigrame a aparatului administrativ al Uniunii Arhitecților din România.
- Consultare privind realizarea unor proiecte culturale desfășurate în anul curent și anul 2023 și aprobarea unor finanțări pentru proiecte culturale.
- Consultarea privind organizarea întâlnirii anuale a președintelui UAR cu președinții structurilor teritoriale.
- Analiza și votarea poziției UAR față de Oferta de cumpărare a spațiului deținut de aceasta la mezaninului imobilului din strada Dem Dobrescu, înaintată de coproprietarul imobilului.
- Comunicare privind situația înregistrării sucursalelor Uniunii Arhitecților din România la Judecătoria Sectorului 1.
- Prezentarea activității unor membri ai Senatului în perioada iulie-august 2022.

S-AU EMIS URMĂTOARELE HOTĂRĂRI:

- Hotărârea Senatului nr. 38 pentru distribuirea gratuită a unui număr de exemplare din tirajul Revistei Arhitectura către autorii contributori, structurile teritoriale ale UAR și OAR, instituții culturale, personalități culturale, instituții de învățământ liceal și universitar de profil, alți beneficiari din domeniul cultural din țară și străinătate.
- Hotărârea Senatului nr. 39 de aprobare a înregistrării, distribuirii gratuite sau valorificarea prin alte modalități a unor reviste Arhitectura.
- Hotărârea Senatului nr. 40 pentru aprobarea cuantumului cotizației de membru al Uniunii Arhitecților din România, începând cu 1 ianuarie 2023.
- Hotărârea Senatului nr. 41 privind cuantumul contribuțiilor membrilor pentru Centrele culturale Sinaia și Casa cu Blazoane din Comuna Chiojdu, județul Buzău.
- Hotărârea Senatului nr. 42 cu privire la primirea de 17 noi membri.
- Hotărârea Senatului nr. 43 cu privire la aprobarea Organigramei aparatului administrativ al UAR.
- Hotărârea Senatului nr. 44 privind publicația „De la Societatea Arhitecților Români la Uniunea Arhitecților din România”.
- Hotărârea Senatului nr. 45 privind aprobarea proiectului cultural „Alfred Popper. 1874-1947 (re)descoperirea unui arhitect” - Expoziție pe baza arhivei primite ca donație.
- Hotărârea Senatului nr. 46 privind respingerea ofertei de cumpărare a spațiului deținut de UAR la mezaninul imobilului din strada Dem Dobrescu, din partea coproprietarul imobilului, Downtown RE Holding.
- Hotărârea Senatului nr. 47 privind cuantumului finanțării proiectelor culturale Expoziția „Linia Roșie” (autor Laurian Ghinițoiu) și „MUST-ul de Arhitectură 2022” (Filiala UAR Iași)

Te aboneZZZZi sau nu te aboneZZZZi?

[/RevistaArhitectura](#)

[/revista_arhitectura](#)

[/arhitectura-1906.ro](#)

Nouă nu ne-ar fi ajuns nici o mie și una de pagini să povestim despre **Sunării**

Dar nu ne-am oprit aici.

/RevistaArhitectura

/revista_arhitectura

/arhitectura-1906.ro

ARHITECTURA

REVISTA UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA FONDATĂ ÎN 1906

numărul 3-4/2022 la vărsare

Δunării

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECTORILOR
DIN ROMANIA**

Echipa redacțională:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
Răzvan Hatea - tehnoredactare și fotografie
arh. Ioana Alexe - redactor
Andy Arif - redactor
Claudia Ștefănescu - corectură

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneaarhitecilor.ro/BIUAR
ISSN 1582-2117

arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

Se distribuie gratuit
din Fondul Timbrului de Arhitectură

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, București,
sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.017.785,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneaarhitecilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 0768.198.178,
0768.198.179,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneaarhitecilor.ro

PATRIMONIUL VIRTUAL